Proletari din toate țările, uniți-vă!

AGRICULTURA NOUĂ

Anul VII — Nr. 692
Marți 13 decembrie 1960

4 pagini
Prețul 20 de bani

Organ al Ministerului Agriculturii și al Comitetului Central al Uniunii Sindicatelor din întreprinderile și instituțiile agricole

In acest număr:

A P E L

către popoarele din lumea întreagă

Noi, reprezentanții partidelor comuniste și muncitorești de pe cele cinci continente ale lumii, care ne-am întrunit la Moscova cu prilejul celei de-a 43-a aniversări a Marii Revoluții Socialiste din Octombrie, pătrunși de sentimentul răspunderii pentru destinele omenirii, ne adresăm vouă cu chemarea

La luptă generală pentru apărarea păcii, împotriva primejdiei unui nou război mondial.

Cu trei ani în urmă, partidele comuniste și muncitorești au adresat popoarelor de pe întreg globul pămîntesc Manifestul Păcii.

De atunci, forțele păcii au repurtat victorii remarcabile în lupta împotriva ațîțătorilor la război.

Iar astăzi, cu încredere și mai fermă în victoria cauzei păcii, putem lupta împotriva primejdiei de război care amenință milioane de bărbați, femei și copii. Niciodată încă în istoria omenirii n-au existat șanse atît de reale pentru ca năzuințele seculare ale popoarelor — de a trăi în condiții de pace și libertate — să devină fapt împlinit.

În fața primejdiei unei catastrofe militare, care ar provoca jertfe uriașe, pieirea a sute de milioane de oameni și ar transforma în ruine principalele centre ale civilizației mondiale, problema menținerii păcii frămîntă mai mult ca oricînd întreaga omenire.

Noi, comuniștii, luptăm pentru pace, pentru securitatea generală, pentru condiții în care toți oamenii și toate popoarele să se bucure de binefacerile unei vieți pașnice și libere.

Țelul fiecăreia dintre țările socialiste în parte și al întregii comunități socialiste în ansamblul ei este de a asigura o pace trainică pentru toate popoarele.

Socialismul nu are nevoie de război. Lupta istorică dintre orînduirea veche și cea nouă, dintre socialism și capitalism, trebuie rezolvată nu pe calea unui război mondial, ci prin întrecere pașnică, o întrecere menită să arate care orînduire socială va obține un nivel mai înalt al economiei, tehnicii și culturii și va asigura maselor populare cele mai bune condiții de trai.

Noi, comuniștii, considerăm că datoria noastră sfîntă este de a face tot ce ne stă în putință pentru a salva omenirea de ororile războiului modern.

Urmînd învățătura marelui Lenin, toate țările socialiste au pus la baza politicii lor externe principiul coexistenței pașnice a statelor cu orînduiri sociale diferite.

În epoca noastră, popoarele și statele au o singură alternativă: ori coexistența pașnică și întrecerea dintre socialism și capitalism, ori un război nuclear ucigător. Altă cale nu există.

De unde provine primejdia pentru pacea lumii?

Despre pace vorbesc toate guvernele, dar nu vorbele, ci faptele contează.

Astăzi ca și în trecut, organizatorii și inițiatorii războaielor agresive sînt cercurile reacționare monopoliste și militare din țările imperialiste. Pacea este amenințată de politica guvernelor puterilor imperialiste care, în pofida voinței popoarelor lor, impun țărilor cursa funestă a înarmărilor, ațîță războiul rece împotriva statelor socialiste și a altor state iubitoare de pace, înăbușă aspirațiile de libertate ale popoarelor.

SA VORBEASCA FAPTELE!

Popoarele au salutat propunerile cu privire la dezarmarea generală, totală și controlată, făcute de Uniunea Sovietică și sprijinite cu căldură de toate țările socialiste. Cine se împotrivește înfăptuirii acestor propuneri? Guvernele statelor imperialiste în cap cu Statele Unite ale Americii care, în locul dezarmării controlate, propun un control asupra înarmărilor și încearcă să transforme tratativele pentru dezarmare în vorbărie goală.

Popoarele se bucură că de doi ani cele trei mari puteri nu au mai efectuat experiențe cu arma nucleară. Cine se împotrivește înfăptuirii unui nou pas și adoptării unei hotărîri pentru interzicerea definitivă a acestor experiențe aducătoare de moarte? Guvernele puterilor imperialiste, care proclamă fără încetare intenția lor de a relua experiențele cu arma atomică și amenință continuu să zădărnicească tratativele cu privire la interzicerea lor, tratative pe care au fost nevoite să le accepte sub presiunea popoarelor.

Popoarele nu vor ca pe teritoriile lor suverane să rămînă baze militare străine; ele se pronunță împotriva pactelor militare agresive, care limitează independența țărilor lor și le pune într-o situație periculoasă.

Cine se opune acestui lucru?

Guvernele statelor din blocul Atlantic, care oferă militariștilor și revanșarzilor vest-germani baze militare pe teritorii străine, le dau în mînă arme de exterminare în masă, forțează înarmarea atomică a trupelor N.A.T.O.

Cercurile cîrmuitoare din Statele Unite ale Americii, care au impus pacte militare agresive Japoniei, Pakistanului și altor state din Orientul Mijlociu și din Extremul Orient, le instigă împotriva țărilor iubitoare de pace, țin sub ocupație Coreea de Sud, pe care au transformat-o într-un cap de pod militar al lor, reînvie militarismul japonez, se amestecă în treburile interne ale Laosului și Vietnamului de Sud, sprijină pe imperialiștii olandezi în Irianul de Vest, pe cei belgieni în Congo, pe cei portughezi în Goa, precum și pe alți colonialiști, pregătesc o intervenție armată împotriva revoluției cubane și atrag în pacte militare țările Americii Latine.

S.U.A. sînt acelea care ocupă insula chineză Taivan, trimit continuu avioanele lor militare în spațiul aerian al Republicii Populare Chineze și totodată încalcă dreptul ei legitim de a avea reprezentanți în Organizația Națiunilor Unite.

Rampe pentru lansarea rachetelor, gata de a intra în acțiune, depozite pline cu arme nucleare, avioane zburînd cu bombe cu hidrogen la bord, vase de război și submarine gata de atac plutind pe mări și oceane, o rețea de baze militare pe teritorii străine — iată cum arată practica contemporană a imperialismului. În asemenea situație orice țară de pe globul pămîntesc, mare sau mică, poate fi cuprinsă pe neașteptate de flacăra unui război nuclear.

De dragul intereselor egoiste ale unui pumn de mari monopoluri și de colonialiști imperialismul împinge lumea în pragul războiului.

Dușmanii păcii răspîndesc născociri mincinoase despre pretinsa „agresiune comunistă". Ei au nevoie de această minciună pentru a ascunde adevăratele lor scopuri, pentru a paraliza voința popoarelor și a justifica în ochii acestora cursa înarmărilor.

MUNCITORI, ȚARANI, INTELECTUALI! OAMENI DE BUNA CREDINȚA DIN LUMEA INTREAGA!

Pentru omenire nu există în zilele noastre o sarcină mai urgentă decît lupta împotriva primejdiei unui război racheto-nuclear, pentru dezarmarea generală și totală, pentru menținerea păcii. Nu există în zilele noastre o datorie mai nobilă decît participarea la această luptă.

Este posibilă oare o pace trainică în lumea întreagă?

Noi, comuniștii, răspundem:

Războiul nu este inevitabil, războiul poate fi preîntîmpinat, pacea poate fi apărată și consolidată!

Această convingere a noastră este dictată nu numai de voința noastră de pace și de ura împotriva ațîțătorilor la război. Posibilitatea preîntîmpinării războiului decurge din faptele reale ale noii situații din lume.

Factorul tot mai hotărîtor al contemporaneității devine sistemul mondial socialist. Cuprinzînd peste o treime a omenirii, sistemul socialist, forța lui principală — Uniunea Sovietică — folosește puterea sa economică și tehnico-științifică în continuă creștere pentru a paraliza acțiunile imperialismului, pentru a lega mîinile partizanilor aventurilor războinice.

Ținînd sus steagul luptei pentru pace, mișcarea muncitorească internațională întărește vigilența popoarelor, însuflețește pe toți oamenii cinstiți de pe pămînt la acțiuni energice împotriva politicii agresive a imperialiștilor.

Popoarele de multe milioane de oameni din Asia, Africa și America Latină, care și-au cucerit libertatea și independența politică, precum și popoarele care luptă pentru libertate națională, devin luptătoare tot mai active pentru pace, aliați firești ai politicii de pace a țărilor socialiste.

Pentru pace și coexistență pașnică se pronunță statele neutre, care nu sînt de acord cu politica agresivă a imperialiștilor.

Mișcarea mondială a partizanilor păcii unește astăzi milioane de oameni. În fiecare țară, participanții la această mișcare caută să-și apere patria de un nou incendiu al războiului.

Unindu-se într-o luptă hotărîtă, toate aceste forțe iubitoare de pace sînt în stare să zădărnicească planurile criminale de război, să mențină pacea și să întărească prietenia între popoare.

Pacea nu vine de la sine. Ea poate fi apărată și consolidată numai prin lupta comună a tuturor forțelor iubitoare de pace.

Noi, comuniștii, ne adresăm tuturor oamenilor muncii, popoarelor de pe toate continentele cu chemarea:

Luptați pentru destinderea încordării internaționale și coexistență pașnică, împotriva „războiului rece", împotriva cursei înarmărilor! Dacă mijloacele imense cheltuite pentru înarmare ar fi folosite în scopuri pașnice, aceasta ar permite să se îmbunătățească situația maselor populare, să se reducă șomajul, să crească salariul și nivelul de trai, să se mărească numărul construcțiilor de locuințe, să se dea amploare asigurărilor sociale.

Nu admiteți extinderea înarmărilor atomice, înarmarea militarismului german și japonez cu arme de exterminare în masă!

Cereți încheierea tratatului de pace cu cele două state germane și transformarea Berlinului Occidental într-un oraș liber, demilitarizat!

Luptați împotriva încercărilor guvernelor puterilor imperialiste de a atrage noi țări în războiul rece, în orbita pregătirilor de război!

Cereți lichidarea bazelor militare străine, retragerea trupelor care se află pe teritoriile altor state și interzicerea creării de noi baze militare. Luptați pentru eliberarea țărilor de pactele militare agresive care le-au fost impuse! Luptați pentru încheierea unor acorduri privind zonele denuclearizate!

Nu lăsați să fie înăbușită libertatea eroicului popor al Cubei, nici pe calea blocadei economice, nici pe calea intervenției armate a monopolurilor americane!

Noi, comuniștii, luptînd pentru cauza clasei muncitoare și a popoarelor, întindem mîna social-democraților, membrilor altor partide și organizații care se pronunță pentru pace, tuturor membrilor sindicatelor, tuturor patrioților: acționați împreună cu noi pentru apărarea păcii, pentru dezarmare. Să realizăm acțiuni coordonate!

Să făurim un front comun de luptă împotriva pregătirilor imperialiștilor în vederea unui nou război!

Să apărăm împreună drepturile și libertățile democratice, să luptăm împotriva forțelor negre ale reacțiunii și fascismului, împotriva rasismului și șovinismului, împotriva atotputerniciei monopolurilor, împotriva militarizării atît a economiei cît și a vieții politice.

Lupta popoarelor pentru libertatea și independența lor face să slăbească forțele care tind spre război și înmulțește forțele păcii.

Se trezește la o viață nouă Africa, ale cărei popoare au suferit cel mai mult sub biciul robiei coloniale și al exploatării barbare. Făurindu-și state independente, popoarele Africii pășesc pe arena istoriei ca o forță tînără, tot mai de sine stătătoare și iubitoare de pace.

Dar colonialismul, condamnat de istorie, nu este încă nimicit pînă la capăt.

Silnicia brutală și teroarea barează calea spre libertate popoarelor din Africa de Est, în coloniile britanice și portugheze. În Uniunea Sud-Africană regimul rasist face ravagii. Sînt șase ani de cînd viteazul popor algerian luptă pentru dreptul la independență națională, sîngerînd într-un război care i-a fost impus de către colonialiștii francezi, sprijiniți de complicii lor atlantici. În Congo imperialiștii nu se dau în lături de la nici un mijloc pentru a doborî prin mașinațiuni șarlatanești și prin corupție guvernul legal și pentru a preda puterea marionetelor lor docile.

Popoarele care și-au cucerit dreptul la existență de stat, independență, continuă să ducă o luptă grea împotriva colonialismului în noile sale forme, împotriva colonialiștilor americani și vest-germani, împotriva vechilor asupritori englezi și francezi și a altor asupritori care încearcă să mențină cu orice preț în mîinile lor bogățiile naturale, minele și plantațiile, să împiedice dezvoltarea industrială a țărilor care s-au eliberat, să le impună guverne corupte și reacționare.

Frați din țările care s-au eliberat de sub colonialism și din țările care luptă pentru eliberarea lor!

BATE ULTIMUL CEAS AL COLONIALISMULUI!

Noi, comuniștii, sîntem cu voi! Cu voi este puternicul lagăr al statelor socialiste!

Împreună cu voi cerem recunoașterea imediată și necondiționată a dreptului la existență independentă pentru toate popoarele.

Fie ca bogățiile țărilor voastre și eforturile oamenilor muncii să fie îndreptate numai spre binele popoarelor voastre!

Lupta voastră pentru suveranitatea deplină și independența economică, pentru libertatea voastră, servește cauza sfîntă a păcii.

NOI, REPREZENTANȚII PARTIDELOR COMUNISTE ȘI MUNCITOREȘTI, NE ADRESAM CU CHEMAREA

către bărbați, femei și tineret,

către oamenii de toate profesiunile și din toate păturile sociale,

către toți oamenii, indiferent de convingerile lor politice și religioase, indiferent de naționalitatea și de culoarea pielii lor,

către toți cei ce își iubesc patria și urăsc războiul.

Cereți interzicerea imediată a experimentării, fabricării și folosirii armei nucleare, precum și a altor genuri de arme de exterminare în masă.

Cereți încheierea imediată a unui acord cu privire la dezarmarea generală, totală și controlată.

Fie ca știința și tehnica contemporană să nu mai contribuie la fabricarea de instrumente aducătoare de moarte și distrugere, fie ca ele să slujească pentru binele oamenilor, pentru progresul omenirii!

Fie ca în locul grupărilor militare să triumfe o colaborare prietenească, un larg schimb comercial și cultural între toate țările!

În epoca noastră

FORȚELE PĂCII SÎNT SUPERIOARE FORȚELOR RAZBOIULUI!

Popoarele vor atinge țelul nobil și dorit — vor apăra pacea, dacă ele își vor uni eforturile și vor lupta perseverent și activ pentru pace și prietenie între popoare.

Comuniștii vor consacra acestei cauze toate forțele lor.

PACEA VA ÎNVINGE RĂZBOIUL!

Timpul bun de lucru să fie folosit din plin

Buletinul muncilor agricole

In săptămîna care a trecut timpul a fost favorabil arăturilor adînci de toamnă pentru însămînțările de primăvară, înlesnind executarea acestei lucrări pe suprafețe mai mari. Creșterile cele mai importante s-au înregistrat în regiunile Constanța, Ploești, București, Pitești, Timișoara, Stalin, Autonomă Maghiară și Iași. In aceste regiuni, în unele zile viteza zilnică de lucru planificată a fost aproape realizată.

Pe întreaga țară pînă acum s-au executat arături în procent de 85 la sută din plan.

Față de condițiile existente, este necesar ca ritmul arăturilor adînci să fie mult intensificat în regiunile Cluj și Oradea, unde planul a fost realizat abia în procent de 47 la sută și respectiv 64 la sută. De asemenea, se impune ca și în regiunile Iași, Baia Mare, Hunedoara, București și Timișoara această lucrare să fie mult grăbită. Trebuie avut în vedere că au mai rămas de arat circa 577.900 ha, din care în gospodăriile agricole de stat 63.200 ha.

Organizîndu-se munca și în două schimburi la un cît mai mare număr de tractoare, stabilindu-se grafice pe unități și comune, îndrumîndu-se și controlîndu-se permanent modul cum se desfășoară arăturile adînci, aceste lucrări vor putea fi terminate înainte ca vremea să se înrăutățească.

Trebuie subliniat totodată că pînă în prezent s-au aplicat îngrășăminte naturale odată cu arăturile pentru însămînțările de primăvară pe 304.331 ha, iar îngrășăminte chimice pe 76.739 ha.

Deși timpul a fost favorabil și au existat mijloace de transport suficiente pentru transportul gunoiului de grajd, această acțiune a continuat să se desfășoare necorespunzător posibilităților existente. Indeosebi în regiunile Bacău, Galați, Constanța, București, Oradea, Baia Mare și Cluj, s-ar fi putut obține realizări mult mai bune ca cele de pînă acum. Este necesar ca organele agricole, să acorde toată atenția intensificării transportării îngrășămintelor naturale și încorporării lor sub brazdă, îndrumînd concret buna desfășurare a acestor lucrări.

O acțiune căreia trebuie să i se dea o atenție deosebită este treieratul trifolienelor, care se desfășoară necorespunzător în majoritatea regiunilor. Pînă în prezent, a fost treierată recolta de trifoliene în procent de 72 la sută. Indeosebi în regiunile Cluj, Baia Mare, Hunedoara, Bacău, Suceava, Autonomă Maghiară, Pitești și Iași această lucrare trebuie mult intensificată. In total pînă acum s-au făcut 5.354.500 gropi, rezultatele cele mai bune obținîndu-se în regiunile Pitești, Craiova, Timișoara, Cluj și Ploești. In masiv, s-au plantat pînă în prezent 24.700 ha, din care 16.890 ha în regiunea Pitești.

Pentru plantări noi de vii și pentru școlile de vițe a fost desfundată suprafața de 3.852 ha, din care în gospodăriile de stat 1.608 ha. Cele mai mari suprafețe au fost desfundate în regiunile Constanța, Galați și Craiova (între 740—770 ha.)

Este necesar ca această acțiune să fie continuată atîta vreme cît timpul permite, respectîndu-se indicațiile date de către Ministerul Agriculturii.

Să fie folosite și atelajele la executarea arăturilor adînci

Însămînțînd culturile de primăvară în arătură adîncă făcută din toamnă și aplicînd și celelalte reguli agrotehnice, gospodăriile colective din raionul Snagov au reușit să ridice, an de an producțiile medii la ha. În acest an, de pildă, gospodăria colectivă „23 August" din Dimieni a realizat 2.420 kg porumb boabe la ha, gospodăria colectivă „9 Mai" din Corbeanca 2.323 kg, iar gospodăria colectivă „8 Mai 1921" din Lipia — 2.276 kg porumb boabe la ha. Recolte sporite față de anul trecut s-au obținut, în acest raion, și la sfecla de zahăr, floarea-soarelui și alte culturi prășitoare.

La baza obținerii acestor recolte au stat, în primul rînd, arătura adîncă de toamnă și fertilizarea solului. De aceea, gospodăriile colective de aici au acordat o atenție deosebită executării acestor importante lucrări. Colectiviștii din Corbeanca, bunăoară, au executat, pînă la 8 decembrie a.c., arătura adîncă pe 1.265 ha, din cele 1.420 ha planificate, cei din Lipia pe 715 ha, din 915 ha, iar cei din Cocioc pe 1.002 ha, din 1.149 ha cît prevede planul.

În primele zile ale acestei luni în raionul Snagov, arăturile adînci au fost intensificate. Astfel de la 2 la 8 decembrie a.c. s-au efectuat aici arături adînci pe mai bine de 3.350 de ha.

În total au fost arate în acest raion 22.312 ha și mai sînt de arat peste 6.400 ha de teren. Mult rămase în urmă cu arăturile adînci sînt gospodăriile colective din comunele Creața Leșile, Merii Petchi, Dascălu Creața, Fierbinți, Ciofliceni, Balotești și altele. În comuna Creața Leșile (tehnician Ion Țîrdea) de exemplu, mai sînt de arat peste 1.100 de ha, în comuna Merii Petchi (tehnician agronom Ion Radu) peste 600 de ha, în comuna Fierbinți peste 900 de ha, iar în comuna Dascălu Creața (ing. agronom Ion Zaharia) mai bine de 600 de ha.

Ploile căzute și timpul bun de lucru din ultima vreme au ușurat mult executarea arăturilor adînci. La aceste munci pot și trebuie folosite, alături de tractoarele S.M.T.-ului, și forțele proprii ale gospodăriilor colective. Din păcate însă, unele gospodării colective nu sînt îndrumate în acest scop. În cele

V. CAZACU
și I. GHEORGHIU

(Continuare în pag. 4-a)

De ce numai 69 la sută?

În regiunea Bacău este planificat să se execute arături adînci de toamnă pe o suprafață de peste 110.500 ha. Din situația întocmită de secția agricolă a regiunii la sfîrșitul săptămînii trecute reieșea că pînă la această dată se executase arături adînci pe mai bine de 109.500 ha, ceea ce reprezintă în procente 99 la sută.

O contribuție de seamă la trecerea regiunii Bacău în rîndurile regiunilor fruntașe la arături adînci de toamnă au adus-o raioanele Bacău, Roman, Buhuși etc., care pînă la data arătată terminaseră sau erau pe terminate cu realizarea planului. In raionul Bacău, bunăoară, planul arăturilor adînci de toamnă era executat în procent de peste 108 la sută.

În raionul Adjud, însă, — raion vecin cu raionul Bacău, arăturile sînt mult rămase în urmă. Pînă acum cîteva zile planul în acest raion fusese realizat în procent de numai 69 la sută. De ce?

— O vreme pămîntul a fost prea tare, ne explică tov. ing. Valeriu Toader, șeful secției agricole, iar acum este prea moale. Acesta este motivul că am rămas în urmă cu executarea arăturilor adînci de toamnă...

Să presupunem că așa s-au petrecut lucrurile. Se nasc însă întrebările: raionul Adjud nu-i tot în regiunea Bacău? În acest raion n-a fost aceeași climă ca în raioanele Bacău, Roman etc.? Ambele întrebări suportă același răspuns: Da. Și de aceea, explicația dată de șeful secției „cade". Adevărul e că în raionul Adjud care are hotarele megieșe cu cele ale raionului Bacău, arăturile adînci de toamnă au fost lăsate pe seama S.M.T.-ului (care de altfel, pînă zilele trecute își realizase aproape în întregime planul) neducîndu-se o susținută muncă pe comune pentru mobilizarea la arături adînci de toamnă a tuturor atelajelor. Astfel, cele 1.700 de atelaje existente în raion în nici măcar o zi n-au reușit să realizeze viteza zilnică planificată. Cel mai slab în această direcție stau comunele Căiuți, cu numai 63 ha arate din 500, Valea Seacă cu abia 210 ha arate din 600, Florești cu 150 ha, din 800 și altele.

Posibilități sînt — tractoare destule și bune, atelaje și timp favorabil — pentru ca și în raionul Adjud planul arăturilor adînci de toamnă să fie nu numai realizat, ci și depășit. Trebuie însă ca din partea organelor agricole raionale și comunale să existe mai mult interes în această direcție. Atenție deosebită trebuie dată mobilizării zilnice la executarea arăturilor adînci de toamnă, tuturor atelajelor existente în comunele raionului Adjud.

GH SIGHIȘOREANU

In sera gospodăriei colective din Șelimbăr

La gospodăria colectivă din Șelimbăr, raionul Sibiu, se cultivă roșii în seră. Iată-l pe colectivistul Mihu Vasile îngrijind cu multă atenție culturile de tomate

Şi în comuna Puchenii Mari, regiunea Ploeşti, s-a deschis de curînd învăţămîntul agrozootehnic de masă. In fotografie: profesoara Niculae Sevasta, predînd cursanţilor o lecţie despre cultura griului
Foto: C. DUMITRU

Corespondenţii despre învăţămîntul agrozootehnic de masă

● *În comuna Corneşti, din raionul Tîrnăveni, învăţămîntul agrozootehnic este o activitate îndeajuns preţuită de ţăranii întovărăşiţi. Prin aplicarea celor învăţate la cercul agrotehnic ei au obţinut, anul acesta, de exemplu, recolte care au ajuns pînă la 1.950 kg grîu şi 2.150 kg orz la hectar.*

Zilele trecute, în comună a început din nou anul de învăţămînt agricol de masă. La cercul agrozootehnic participă un număr de 66 de cursanţi. Cu acest prilej, au fost premiaţi cu diplome şi cărţi un număr de 4 întovărăşiţi pentru frumoasele recolte obţinute.

Prima lecţie predată de tovarăşul Comşa Eugen a fost însoţită de proiecţia a 3 diafilme pe teme agricole.

AUREL ŞEULEAN.

● *Membrii gospodăriei agricole colective „7 Noiembrie" din comuna Păcureţi, raionul Teleajen, sînt hotărîţi ca în anul viitor să obţină de pe ogoarele colectivei recolte mult mai mari. Pentru aceasta ei au început să se pregătească de pe acum. Paralel cu muncile agricole ce le au de executat, ţinînd cont de timpul favorabil acestor munci (arături adînci de toamnă, îngrăşarea solului etc.), ei şi-au propus să înveţe cum trebuie să muncească pămîntul pentru a da mai mult rod. Astfel, majoritatea colectiviştilor s-au înscris la cercul agrozootehnic care funcţionează în cadrul gospodăriei.*

Sub conducerea tehnicianului Popescu Dumitru, colectiviştii din Păcureţi au început munca de însuşire a metodelor agrozootehnice înaintate.

VASILE C. ENESCU

● *Cercul agrotehnic din comuna Secuieni, raionul Roman, este condus de tehnicianul agronom Ungureanu Vasile. Pînă la 31 martie ei va preda celor 40 de cursanţi, ţărani întovărăşiţi, 16 lecţii. Pînă acum s-au predat primele două lecţii. Ultima a fost intitulată: „Lucrările solului pentru însămînţările de toamnă şi primăvară". Următoarea lecţie „Asolamentele şi necesitatea lor în sporirea producţiei agricole".*

La predarea lecţiilor, lectorul se foloseşte de un bogat material didactic şi exponate din expoziţia agricolă permanentă a căminului cultural.

ELENA IBRIAN

In colectiva noastră

Invăţămîntul a început şi se desfăşoară bine

In ziua de 28 noiembrie, în cadrul gospodăriei noastre colective, s-a deschis învăţămîntul agrozootehnic de masă. În noul an de învăţămînt s-au înscris 51 de colectivişti care lucrează în sectorul producţiei vegetale şi creşterea animalelor. La cercul agrotehnic, de pildă, urmează 40 de colectivişti.

Mai înainte însă de începerea cursurilor, conducerea gospodăriei a recomandat ca la cercul agrotehnic să participe brigadierii de cîmp, toţi şefii de echipe, precum şi colectiviştii fruntaşi. Printre aceştia, îi putem arăta pe Elena Enache, şefă de echipă, care a obţinut în acest an 5.200 kg porumb ştiuleţi la hectar, Maria Apostol, şefă de echipă la cultura sfeclei de zahăr, care, de asemenea, a obţinut o producţie medie de peste 30.000 kg de sfeclă de zahăr la ha, Efrim Nichita, Dumitru Ursu etc. Din sectorul zootehnic, urmează la învăţămînt Tinca Petre, Maria V. Pascariu, Tinca Berean, Nicolae Florea, fruntaşi şi ei în creşterea animalelor.

Inscrierea acestor colectivişti la învăţămîntul agrozootehnic de masă s-a făcut din dorinţa ca toţi acei care lucrează în sectoare importante în gospodărie să poată învăţa cît mai multe lucruri noi, metode avansate de agrotehnică şi creştere a animalelor. Aceasta, deoarece colectiva noastră este în plină dezvoltare şi are nevoie de cadre bine pregătite atît la lucrările solului cît şi la creşterea animalelor. Cît priveşte îmbogăţirea cunoştinţelor colectiviştilor care participă la învăţămînt cu noi metode în muncă, de asta sîntem siguri. Spunem aceasta fiindcă în noul an de învăţămînt îi avem ca lectori pe tovarăşii profesori Nic. Stănescu şi E. Rosca de la centrul şcolar agricol Trifeşti. Aceşti tovarăşi vin foarte des în mijlocul nostru şi nu numai atunci cînd ne predau lecţii, pentru a ne îndruma şi ajuta în muncă. De folos a fost ajutorul lor şi în această toamnă, mai înainte de deschiderea învăţămîntului agrozootehnic de masă cînd au venit la colectivă şi s-au sfătuit cu noi despre temele lecţiilor care urmau să fie incluse în planul de învăţămînt. Şi astfel, cu ajutorul lectorilor am trecut în plan lecţii privind cultura cerealelor şi a plantelor tehnice (grîu, porumb, floarea-soarelui, sfeclă de zahăr etc.), creşterea animalelor, ramuri care pe noi ne preocupă cel mai mult.

Pînă acum la noi s-au ţinut 4 lecţii: două la cercul agrotehnic şi 2 la cel zootehnic şi putem spune că lecţiile au fost bine expuse de tovarăşii lectori, pe înţelesul cursanţilor, cu multe exemple din gospodăria noastră. La lecţiile predate pînă acum, cît şi la cele ce vor mai urma, lectorii fac şi demonstraţii practice. Totodată ei îşi însoţesc predarea de folosirea diferitelor materiale didactice ca: afişe, planşe, grafice, mulaje, diafilme şi altele.

Pentru ca şi în acest an învăţămîntul agrozootehnic de masă să dea roade bune, conducerea gospodăriei noastre s-a îngrijit din timp şi de organizarea sălii de cursuri care este bine îngrijită, încălzită şi iluminată, precum şi de mobilizarea colectiviştilor cursanţi pentru a participa la lecţiile ce se predau.

Sprijinind astfel învăţămîntul agrozootehnic de masă, avem încrederea că toţi colectiviştii care urmează la cursuri îşi vor îmbogăţi pe viitor cunoştinţele despre agrotehnică şi zootehnie, putînd în felul acesta să contribuie mai bine la obţinerea unor recolte bogate şi la dezvoltarea sectorului zootehnic.

VASILE LEVARDĂ
secretarul organizaţiei de bază P.M.R. din gospodăria agricolă colectivă „Tudor Vladimirescu" comuna Horia, raionul Roman

Găinile, vaccinul H şi nişte instrucţiuni de la raion

Tovarăşul Iosif Valentin mergea pe uliţă şi fluiera încetişor. Dimineaţa de noiembrie era senină, dar peste noapte dăduse o bură de ploaie aşa că privea cu atenţie în jur să nu-şi murdărească cumva pantofii. Deodată, se auzi strigat de peste un gard:

— Tovarăşe doctor, ziceaţi că veniţi azi pe la noi să faceţi injecţii păsărilor. Mi s-au prăpădit alte două azi noapte.

Iosif Valentin se uită peste uluci, dar nu se opri. Făcu numai semn cu mîna că mai este vreme...

— Vii tovarăşe doctor? insistă femeia care se ivise acum în poartă.

— Dumneata eşti Radu Maria? se opri în sfîrşit din mers, doctorul.

— Eu tovarăşe, făcu bucuroasă gospodina.

— Aha! Atunci să-ţi spun un... secret. Vino şi citeşte colea...

Iosif Valentin scoase repede din buzunar un carneţel.

— Să ştii că v-am trecut în carnet pe toţi cei cărora v-au murit găini. Şi pe dumneata, şi pe Stoica Dinu, pe Stan P. George, pe Nicolae Fotache, Stoica Floarea, Stan Nicolaie... Ce credeţi că eu îţi carnetul dată degeaba?

— Carnet văd eu că ai, privi în jos Radu Maria. Dar se vede treaba că n-ai injecţii. Asta o fi... secretul.

— Cine ţi-a spus că n-am? bătu doctorul uşurel cu mîna peste geanta care-i atîrna la şold. Am ceva injecţii, dar acum vaccinăm... porcii. Aşa am primit dispoziţii de la tov. doctor Vuluga, de la raion. Nu ştii că s-apropie iarna şi oamenii au nevoie de şorici şi slănină? Doar n-o să mănînce pipote şi piele de găină la revelion, nu?

— Şi cu găinile cum rămîne?

— Ele rămîn în coteţe pînă în ziua cînd eşti planificată...

— Aoleu şi unde o fi ziua aia?

— Undeva o fi ea — că n-o băgat-o nimeni în sac.

— Zilele nu le-o fi băgat în sac, tovarăşe doctor, dar uite că eu bag puii şi găinile în pămînt şi-i păcat de munculiţa noastră!

*

— Auzi tovarăşe doctor, i se adresă peste vreun ceas tehniciana Vica Răduţă, doctorului Iosif Valentin. Imi spuse femeia aia, Maria Radu, cu care aţi stat de vorbă adineauri, că i-aţi promis...

— Vezi bine că i-am promis. Omul e bine să nădăjduiască.

— Dar o să spere şi ceilalţi... Şi injecţii... cum ştiţi, nu avem suficiente...

— Lasă, tovarăşe Vica!...

— Dar cică vaccin H e destul la I.S.A.A.R., la Bucureşti. Trebuia să fie ridicat de noi încă de la 17 noiembrie şi azi este 8 decembrie... De ce nu faceţi un drum pînă acolo?

— Păi nu m-am înapoiat ieri? Da' ce? De vaccin mi-arde mie, cînd n-am văzusem nici unul din filmele cele noi?

— Da' parcă şi tovarăşul doctor Vuluga a făcut un drum?

— L-a făcut dar la... Braşov. Doar nu era să meargă la Bucureşti, unde ştie toate străzile pe de rost. La munte acum, toamna, e o frumuseţe... Ce ştii dumneata...

*

Sîntem în ziua de 8 decembrie 1960.

...Doctorul Iosif Valentin se foloseşte agitat pe-un scaun, în biroul dispensarului veterinar din Ciochina şi exclamă:

— Ia te uită, măi Vica! M-au sancţionat! Cică n-am adus vaccinul la timp şi n-am vaccinat găinile... Da' parcă de găinăria asta numai eu îs vinovat? Cei de la raionul Slobozia, nu?

— Lasă tovarăşe doctor, caută să-l liniştească tehniciana Răduţă Vica. Poate că pînă la urmă te iartă cei de la regiune. Nu spuneai chiar dumneata că e bine ca omul să tragă nădejde?...

— Nu cred măi Vica. Ce-i scris e bine scris. Nu se mai şterge... Trebuie musai să ne punem pe treabă, fetico...

P. S. Scena din biroul dispensarului n-a avut încă loc. Dar n-ar fi de loc rău, ci dimpotrivă, dacă tovarăşii de la secţia agricolă regională ar face în aşa fel, încît să se întîmple în realitate...

TR. BÎLBÎIE

PORTRETE DIN GOSPODĂRIA AGRICOLĂ COLECTIVĂ

Necazul VĂCARULUI

Cîtu-i de bătrîn unchiaşul
Tot îşi pune lăibăraşul
Cu zorzoane şi cu fir
Cu aur şi tibişir.
Dar de-o vreme dumnealui
E cam trist cum nimeni nu-i
Fiindcă a rămas în gură
Făr' o leacă de dantură.
De-aceea-i sîsîit
Şi nu-i bun de chiuit
Şi mi-l rîd vădanele
Cînd zice consoanele.
— Lasă, bre, mînca-v-aş gura
C-o să-mi pun acuş dantura,
Zău, să mor dacă vă mint
Imi pun gură de argint.

GH. CIUDAN

13 DECEMBRIE 1918

Războiul imperialist se terminase dar ţara întreagă era ruinată. In timpul ocupaţiei, imperialiştii germani distruseseră cu premeditare întreprinderi, instalaţii petrolifere, căi ferate, jefuiseră grînele şi bogăţiile pămîntului romînesc. Iată cum glăsuia o ordonanţă specială a comandamentului german din 21 august 1916. „Datoria cea mai însemnată a administraţiei militare în Romînia constă în a exploata ţara cît mai desăvîrşit cu putinţă".

Anul 1918 adusese poporului numai suferinţe. Boli, foamete, 16 ore de lucru pe zi. Guvernanţii burghezo-moşierimii împinseseră ţara pe marginea prăpastiei. Romînia datora băncilor americane, franceze şi engleze suma de 1 miliard de lei. In timp ce salariile muncitorilor rămîneau neschimbate preţurile articolelor de primă necesitate crescuseră cu 1.000—1.500 la sută.

Crîncena exploatare capitalistă, lipsa de drepturi şi de libertăţi, asuprirea naţională care se intețise — toate acestea au ascuţit la maximum contradicţiile de clasă, au dus la creşterea mişcării revoluţionare a maselor. Victoria Marii Revoluţii Socialiste din Octombrie a avut o influenţă hotărîtoare asupra mişcării revoluţionare din patria noastră, a dat maselor muncitoare încredere în forţele lor, în posibilitatea de a doborî regimul burghezo-moşieresc.

Grevele şi demonstraţiile din anul 1918 s-au ţinut lanţ cuprinzînd întreaga ţară. In fruntea acţiunilor revoluţionare ale clasei muncitoare şi ale ţărănimii se aflau grupurile comuniste. In primele zile ale lunii decembrie 1918 mişcarea grevistă din Romînia luase o nouă amploare. Capitala se afla în clocotul puternicelor manifestaţii muncitoreşti. Muncitorii tipografi de la „Steaua" şi „Minerva" declaraseră grevă. Ceferiştii, muncitorii de la Vulcan, cei de la Arsenal şi de la Regie se aflau în fruntea acţiunilor de solidaritate cu muncitorii tipografi. Muncitorii înfometaţi, cereau sporirea salariilor, revendicau ziua de muncă de 8 ore, drepturi democratice, desfiinţarea stării de asediu, pace cu Rusia Sovietică etc.

Ingrijorate de valul revoluţionar în continuă creştere, burghezia şi moşierimea au pus la cale o sîngeroasă reprimare.

In ziua de 13 decembrie urmau să declare grevă generală muncitorii tipografi din Capitală. Guvernanţii pregătiseră în stare de luptă regimentul 9 Vînători de Gardă, condus de ofiţeri devotaţi: fii de chiaburi, de moşieri, de burghezi.

In dimineaţa de 13 decembrie 1918, sediul sindicatelor din strada Sf. Ionică şi Piaţa Teatrului Naţional erau înconjurate de armată.

Fiindcă guvernul refuzase să satisfacă cererile îndreptăţite ale muncitorilor, s-a luat hotărîrea ca „toţi muncitorii să vină după prînz la club pentru a manifesta solidaritatea lor cu muncitorii tipografi".

După amiază, se revărsau năvalnic, venind din toate colţurile Capitalei, coloane nesfîrşite de muncitori. In Piaţa Teatrului Naţional, muncitorii au fost întîmpinaţi de soldaţi cu baionete la armă. Generalul călău Mărgineanu a ordonat deschiderea focului. Din piaţă, de la etajele clădirilor vecine, mitralierele au început sîngerosul masacru. Muncitori, femei cu copii în braţe, ucenici au căzut seceraţi de gloanţe. In Piaţa Teatrului Naţional a curs sînge muncitoresc, nevinovat. Peste 100 de manifestanţi au fost asasinaţi iar alte cîteva sute au fost arestaţi şi schingiuiţi. Apoi armata a atacat sediul sindicatelor pe care l-a devastat cu furie. Arestat, I. C. Frimu, unul dintre conducătorii iubiţi ai proletariatului, a murit datorită torturilor bestiale la care a fost supus de călăii poliţiei burghezo-moşiereşti.

Sîngeroasele evenimente din decembrie 1918 nu au putut însă împiedica creşterea continuă a valului revoluţionar al proletariatului din ţara noastră. Grevele ce au avut loc în perioada următoare au culminat cu greva generală din octombrie 1920, care a cuprins aproape întreg proletariatul din Romînia. Peste un an s-a înfiinţat Partidul Comunist din Romînia, partid al leninismului, conducătorul de nădejde al oamenilor muncii din ţara noastră pe drumul istoric al desfiinţării exploatării omului de către om şi al construirii socialismului.

LUCIAN CURSARU

PE SCURT

„Festivalul filmului pentru sate"

● În regiunea Timişoara, Festivalul filmului pentru sate a cuprins, în prima etapă, 144 comune şi sate. În primele zile circa 30.000 de spectatori au vizionat filme artistice romîneşti, sovietice şi din celelalte ţări socialiste, documentare agricole şi de ştiinţă popularizată. În comunele care nu au cinematograf, vor prezenta filme cele 8 caravane cinematografice ale regiunii.

Alături de filmele artistice, la cinematografele săteşti au fost prezentate documentarele agricole: „Cultura porumbului la gospodăria agricolă colectivă „Partizanul", „Agronomul", „Febra aftoasă", „Rozătoare dăunătoare agriculturii" şi altele.

● În regiunea Ploieşti funcţionează 159 unităţi cinematografice săteşti înzestrate cu aparate şi utilaje corespunzătoare. În cadrul Festivalului vor fi prezentate la sate 250 de filme de lung metraj printre care se numără cele mai izbutite producţii ale cinematografiei noastre „Valurile Dunării", „Telegrame", „Pagini de vitejie" etc., filme sovietice de mare popularitate ca „Soarta unui om", „Pămînt desţelenit" „Serioja" şi altele.

● În perioada Festivalului filmului pentru sate, în comunele raionului Dorohoi care nu au unităţi cinematografice, comisia raională a luat măsuri ca în toate cele patru etape ale festivalului fiecare dintre operatorii de la cinematografele existente să se deplaseze în localităţile învecinate, pentru a prezenta o serie de filme.

● Astăzi în regiunea Hunedoara, funcţionează 125 de cinematografe săteşti, ceea ce înseamnă că la 2.400 de locuitori din mediul sătesc revine un cinematograf.

În prima etapă a Festivalului filmului pentru sate, în regiunea Hunedoara au fost cuprinse 48 de comune şi sate. Între filmele artistice de lung metraj, care s-au bucurat de o caldă primire, se numără cunoscutele realizări ale cinematografiei sovietice „Pămînt desţelenit" şi „Ivanna". In comunele Miercurea şi Vinerea aceste filme au fost vizionate de circa 800 de spectatori.

Pornind de la cîteva „explicaţii" de fotografii

La panoul de onoare al gospodăriei agricole de stat din Olteniţa, regiunea Bucureşti, am văzut de curînd 12 fotografii de fruntaşi, despre care mi-am reamintit că se aflau aci şi cu vreo trei luni în urmă. A te menţine fruntaş pe unitate luni de zile de-a rîndul este desigur un lucru lăudabil. La acest lucru mă gîndeam, apropiindu-mă pentru a citi explicaţiile de sub fotografii. Dar cînd am luat cunoştinţă de text, am încercat o dezamăgire: sub fotografia maistrului de cultură Nicolau Gheorghe, de exemplu, era scris: „a asigurat o bună pregătire a terenului în vederea însămînţărilor..."; sub fotografia lui Ghica Gheorghe, mecanic de întreţinere, se specifica: „în campania de reparaţii a executat la timp lucrările respective la 7 tractoare..."

Care însămînţări? Care reparaţii? m-am întrebat. Nu cumva fotografiile au rămas aci, neclintite, încă din primăvara acestui an?

— Ba chiar aşa, mi-a confirmat tov. Tuţă Călin, preşedintele comitetului sindicatului.

— Şi între timp nu s-au ridicat şi alţi fruntaşi la nivelul realizărilor celor de la panoul de onoare, care să fi meritat a fi popularizaţi în acelaşi fel?

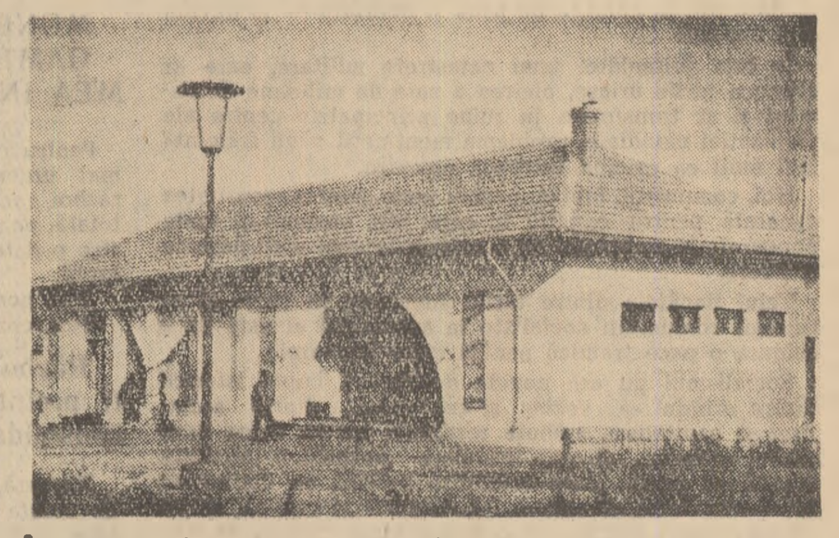
— Ba s-au ivit chiar mulţi, atît printre mecanizatori, cît şi în sectorul zootehnic sau viticol, dar tov. inginer Berovescu Gheorghe, care răspunde, în cadrul comitetului sindicatului, de problema muncii culturale de masă, n-a acordat atenţia cuvenită popularizării noilor fruntaşi în producţie. La rîndul său, comitetul nostru nu a analizat temeinic deficienţele ivite în această privinţă. Aşa se şi explică... „explicaţiile" de la panoul de onoare, ce dăinuiesc încă din campania de primăvară.

Autocritica făcută de preşedintele comitetului sindicatului este lăudabilă. Ea trebuie însoţită însă de măsuri concrete care să ducă la înlăturarea acestor lipsuri cît şi a celorlalte ce se manifestă în această unitate în munca culturală de masă. Astfel, foaia volantă ce se edita şi aci în anii trecuţi nu mai apare de multe luni; brigada de agitaţie artistică nu s-a organizat în acest an, deşi în gospodărie sînt cel puţin 50 de utemişti (echipa de jocuri naţionale care există la secţia Chirnogi n-a mai activat de loc); staţia de radioamplificare de la aceeaşi secţie nu funcţionează deoarece... lipsesc difuzoarele (nici staţia de radioamplificare de la secţia Ulmeni nu are microfon); deşi în gospodărie există două biblioteci lipseşte... bibliotecarul, astfel încît cărţile (şi doară s-au cumpărat multe volume şi anul acesta), stau mai mult închise în dulap.

Toate lipsurile de mai sus pot fi uşor înlăturate dacă comitetul sindicatului va interveni energic pentru curmarea acestei situaţii.

AL. RAICU

UN NOU MAGAZIN MIXT

În comuna Agigea, regiunea Constanţa, a fost construit un nou magazin universal al cooperativei de consum — cel pe care-l vedeţi în fotografie

Introducerea carnetelor de muncă sarcină urgentă

Introducerea carnetelor de muncă este o măsură importantă luată de partid şi guvern pentru reglementarea situaţiei de salariat a fiecărui om al muncii, precum şi a tuturor drepturilor ce decurg din această situaţie. Carnetul de muncă este actul oficial în care se înregistrează timpul cît angajaţii şi cei asimilaţi acestora prestează muncă la organele şi instituţiile de stat; el atestă situaţii ce rezultă din acte oficiale sau din scriptele unităţilor şi constituie documentul unic prin care se dovedeşte vechimea în muncă şi în producţie, vechimea neîntreruptă în muncă, precum şi salariul tarifar.

După cum se ştie, organele sindicale sînt chemate să răspundă de întreaga acţiune de introducere a noilor carnete de muncă. Ele răspund de asemenea, de reconstituirea vechimii în muncă pentru acei salariaţi care, din diferite motive, nu pot prezenta actele de justificare a anilor munciţi într-o perioadă mai veche.

Trebuie spus că activitatea organelor sindicale din unele staţiuni de maşini şi tractoare, gospodării agricole de stat, centre mecanice şi din alte unităţi cu activitate în agricultură, privind îndeplinirea acestei sarcini, se desfăşoară încă încet, nu se iau la vreme măsurile cuvenite, astfel că acţiunea de introducere a noilor carnete de muncă să se încheie cît mai curînd.

Unităţile cel mai mult rămase în urmă se află în regiunile Galaţi, Iaşi, Cluj şi Bucureşti, unde nu au fost completate pînă la 10 decembrie nici 15 la sută din carnete.

La această rămînere în urmă o parte de vină revine conducerilor administrative care nu acordă importanţa cuvenită acestei acţiuni. Deşi conducerile administrative sînt obligate să însărcineze un funcţionar pentru întocmirea, eliberarea şi păstrarea carnetelor de muncă, în unele unităţi asemenea funcţionari ori n-au fost numiţi, ori se ocupă cu alte îndatoriri de serviciu. Din această cauză, cu toate că salariaţii unităţilor respective au prezentat actele care le dă dreptul la carnete, ei încă nu le-au primit.

Tot din lipsa de activitate a secretarului comisiei de eliberare a carnetelor (respectiv funcţionarul delegat de administraţie) au fost acceptate acte care nu îndeplinesc condiţiile legale, neverificate şi nevizate de unităţi.

In ce priveşte comitetele sindicale, se constată că în multe unităţi ele nu se ocupă cu răspunderea cuvenită de întocmirea dosarelor cu documente, ajută insuficient pe salariaţii cu situaţii neclare în procurarea actelor de care au nevoie. Astfel, îndeosebi în regiunile Cluj, Hunedoara şi Suceava, cererile de reconstituire a actelor de vechime prezentate de asemenea salariaţi nu sînt rezolvate operativ, deşi posibilităţi există. Alteori lucrurile se petrec şi invers. Comitetele sindicale îşi îndeplinesc formal sarcina de reconstituire a actelor eliberînd cu multă uşurinţă acte „reconstituite" fără să verifice valabilitatea acestor acte.

Pentru lichidarea acestor lipsuri trebuie luate grabnic măsuri. Este adevărat că activitatea de producţie în campaniile agricole a îngreunat pînă acum întrucîtva munca de procurare a actelor şi de întocmire a carnetelor. Dar aceasta este o perioadă depăşită. Este necesar în primul rînd ca membrii comisiilor de întocmire a carnetelor de muncă, comisii care activează sub conducerea directă a comitetelor sindicale, să se ocupe cu toată răspunderea de sarcina încredinţată.

Printr-o largă muncă de agitaţie — prin afişe şi la staţiile de radioamplificare, prin activitatea la cluburi şi la colţuri roşii, salariaţii trebuie chemaţi să se ocupe îndeaproape de prezentarea în cel mai scurt timp a actelor de care este nevoie pentru a li se completa carnetele de muncă.

Există posibilitatea şi trebuie ca din două în două săptămîni, comisiile să se întrunească în şedinţe pentru a analiza mersul lucrărilor de întocmire a carnetelor şi să ia măsurile cuvenite, astfel ca majoritatea carnetelor să poată fi completate în viitoarele 6-8 săptămîni.

Consiliile locale sindicale sînt chemate să controleze şi să îndrume îndeaproape munca comitetelor sindicale pentru încheierea în cel mai scurt timp a acţiunii de introducere şi eliberare a noilor carnete de muncă.

Un mijloc de sporire a rentabilităţii unităţii

Incadrarea în baremul de cheltuieli

G.A.S. Sighişoara a încheiat anul 1959 cu pierderi mari.

În faţa conferinţei raionale de partid, comuniştii din G.A.S. Sighişoara şi-au luat angajamentul să lichideze lipsurile anului 1959 şi în 1960 unitatea în care muncesc să nu aibă pierderi.

Datorită măsurilor organizatorice luate pentru îndeplinirea angajamentului cît şi aplicării regulilor agrotehnice în mod diferenţiat, G.A.S. Sighişoara a înregistrat în acest an o serie de succese. Astfel, s-au obţinut la ha peste 1.800 de kg de grîu, aproape 2.000 de kg de orz şi circa 2.000 de kg de porumb boabe. Dacă ţinem seama de condiţiile specifice ale raionului cît şi de timpul nefavorabil culturilor cerealiere, putem aprecia că recoltele au fost satisfăcătoare. S-a muncit deci cu seriozitate pentru respectarea angajamentului luat. Rezultatele obţinute nu dau însă dreptul tovarăşilor din conducerea G.A.S. Sighişoara să se declare mulţumiţi. Într-adevăr, producţiile obţinute în acest an, sînt bune faţă de condiţiile pedo-climatice, dar ele au fost realizate la un preţ de cost ridicat. Pentru un hectar de grîu baremul prevedea a se cheltui 1.152 de lei. Baremul a fost depăşit cu 428 de lei, fapt ce a făcut ca tona de grîu să coste cu 241 lei mai mult decît preţul de cost planificat. Şi la cultura porumbului cheltuielile de producţie au fost serios depăşite, scumpindu-se în acest fel furajele necesare animalelor, fapt ce a influenţat direct depăşirea cheltuielilor şi în acest sector.

Depăşirea cheltuielilor de producţie ar fi fost justificată dacă s-ar fi făcut lucrări suplimentare şi acestea ar fi dus la sporirea producţiei la hectar. Ori lucrări în plus nu s-au făcut, iar producţia realizată nu depăşeşte aproape cu nici o centimă producţia planificată.

Baremurile de cheltuieli au fost depăşite în principal din cauză că recoltatul, atît la porumb cît şi la grîu, s-a făcut manual şi nu mecanizat aşa cum era planificat. Recoltatul grîului a costat 46.000 de lei, faţă de 16.000 lei cît costa recoltatul mecanic. Tot aşa au stat lucrurile şi la porumb, unde praşilele şi recoltatul în mod manual au înghiţit o mare parte din fondul de salariu planificat.

Iată deci, doar cîteva aspecte ce reflectă rezervele însemnate pe care le avea la dispoziţie G.A.S. Sighişoara de a se încadra în baremul planificat al cheltuielilor de producţie. Sumele economisite ar fi contribuit la creşterea rentabilităţii gospodăriei.

Pentru a ilustra ce înseamnă a te încadra în baremul de cheltuieli planificate socotim necesar să facem o comparaţie cu alte sectoare ale gospodăriei cum este cultura hameiului şi a viţei de vie.

Este ştiut că atît la vie cît şi la hamei se cere un mare volum de muncă, că folosirea mijloacelor mecanizate la aceste culturi este încă redusă, că datorită intemperiilor sînt necesare munci suplimentare ca: stropiri, praşile, plivit etc.

Totuşi, şi în aceste condiţiuni, G.A.S. Sighişoara a reuşit să reducă cheltuielile planificate. La cultura hameiului le-a redus cu 1.284 lei la hectar (G.A.S. are 275 de hectare cultivate cu hamei), iar la vie cu 1.800 lei la hectar pînă la începutul recoltării strugurilor. Pentru recoltare şi vinificare s-au făcut încă cheltuieli, dar ele au fost mult mai mici decît economia realizată pînă la culesul strugurilor.

Hameiul aduce gospodăriei Sighişoara un venit de 800.000 lei, ceea ce face ca, cu toate cheltuielile mari din sectoarele culturilor cerealiere şi zootehnie, unitatea să realizeze un oarecare beneficiu respectîndu-şi angajamentul de a deveni încă din acest an rentabilă.

Trăgînd învăţăminte preţioase din experienţa anului 1960, conducerea G.A.S. Sighişoara în frunte cu tov. Unţanu Iazăr — directorul unităţii — va trebui să lupte cu şi mai multă hotărîre pentru ca toate secţiile şi brigăzile gospodăriei să se încadreze în baremurile de cheltuieli planificate. Exemplul culturii hameiului la care s-au obţinut 800.000 de lei beneficii — din care peste 350.000 de lei pe seama reducerii cheltuielilor planificate — este edificator.

P. ZBÎRLEA

Din experiența gospodăriilor agricole colective

EXEMPLUL COLECTIVIȘTILOR DIN SATUL TĂTARU

Cuvîntul partidului — călăuză în munca și lupta noastră

În anii care au trecut de la înființare, gospodăria noastră colectivă a obținut realizări importante. Partidul ne-a îndrumat să aplicăm agrotehnica înaintată, ne-a ajutat cu mașini și tractoare, cu semințe de soi, cu îngrășăminte, cu credite; ne-a trimis ingineri care și-au împletit munca lor cu a colectiviștilor, și astfel am putut smulge pămîntului roade tot mai bogate. Nu mai departe decît în acest an, de pildă, gospodăria noastră colectivă a obținut producții sporite la hectare, care au depășit cifrele de plan. Aceasta ne-a dat putința să livrăm statului, peste prevederile contractelor încheiate, 21 de vagoane cu grîu, 14 vagoane cu porumb, 6 vagoane cu floarea-soarelui și alte produse. Veniturile bănești obținute din cultura plantelor se ridică în acest an la aproape 900.000 lei.

Partidul ne-a învățat că, luptînd pentru sporirea producțiilor de cereale, în special de grîu și porumb, luptăm de fapt pentru dezvoltarea tuturor ramurilor de producție și în primul rînd pentru dezvoltarea creșterii animalelor, luptăm, cu un cuvînt, pentru dezvoltarea și înflorirea gospodăriei colective, pentru creșterea bunei noastre stări.

Mergînd pe drumul luminat de învățătura partidului, gospodăria noastră se mîndrește astăzi și cu un important sector zootehnic, care cuprinde: 288 taurine, dintre care 140 vaci, 660 porcine, dintre care 70 de scroafe de prăsilă, 1.850 ovine, dintre care 1.300 oi-mame, aproape 3.000 de păsări (în afară de cele peste 2.000 valorificate în anul acesta), 75 stupi de albine. Dacă avem în vedere că la înființare gospodăria noastră colectivă nu avea nici un animal de producție, este lesne de înțeles mîndria colectiviștilor din satul Tătaru. Dar lupta noastră nu s-a mărginit numai la creșterea numărului de animale proprietate obștească. Urmînd cuvîntul partidului, noi am luptat și luptăm pentru a obține de la animale cît mai multă carne, lînă, lapte etc. Obținînd producții sporite de carne, lapte, lînă, am livrat statului peste prevederile contractului 18.000 litri lapte de vacă și oaie, 15.000 kg carne de porc etc., astfel încît sectorul zootehnic ne-a adus pînă la începutul lunii decembrie un venit de peste 800.000 lei.

Mergînd pe drumul călăuzit de partid, colectiviștii din satul Tătaru au obținut succese de seamă în sporirea producțiilor la hectar, în dezvoltarea multilaterală a gospodăriei, în creșterea averii obștești (fondul de bază ajungînd în acest an la aproape 3 milioane lei). Belșugul din gospodărie se răsfrînge în casele colectiviștilor. Ei primesc în acest an cîte 4 kg grîu, 4 kg porumb boabe, vin, țuică, cartofi, ceapă, roșii și 20 lei pentru fiecare zi-muncă. Urmînd învățăturile care se desprind din documentele celui de-al III-lea Congres al partidului, gospodăria noastră se ridică cu pași repezi în rîndul celor fruntașe. Desigur că în această privință mai avem multe de făcut. Luptăm însă cu toate puterile pentru îndeplinirea sarcinilor care ne revin din documentele Congresului al III-lea al P.M.R. Vom lupta pentru obținerea unor producții vegetale și animale tot mai sporite, punînd un accent deosebit pe sporirea producției de cereale, mai ales de grîu și porumb, deoarece de aceasta depinde dezvoltarea tuturor celorlalte ramuri ale agriculturii, și în special creșterea animalelor. În planul de producție pe 1961 vom prevede, de asemenea, pe lîngă altele, creșterea efectivelor de animale și sporirea producțiilor de la acestea. Pînă în 1965, gospodăria noastră colectivă trebuie să ajungă la 362 de vaci de lapte (2,7 la 100 de hectare). Crescînd un număr mereu sporit de animale, ea va putea să livreze statului, pe bază de contract, un mai mare număr de porci (în 1961, bunăoară, 500 bucăți), de lapte, brînză, ouă etc. Prin însămînțările artificiale, gospodăria și-a propus ca turma de oi să fie numai din rasa Merinos, iar prin împerecherea între rasele cele mai productive și printr-o selecție riguroasă să se obțină la ferma de porcine un material cu o precocitate și prolificitate mare.

În ceea ce privește sporirea producției de cereale, gospodăria a început chiar din toamna aceasta să folosească în mai mare măsură îngrășămintele chimice și organice, soiurile de semințe de mare productivitate și, avînd sprijinul S.M.T.-ului Chirnogeni, să execute lucrările la un înalt nivel agrotehnic. De asemenea, o grijă deosebită am acordat în toamna aceasta executării arăturilor adînci pe toate suprafețele destinate culturilor de primăvară.

Mergînd pe drumul luminat de învățătura partidului, noi sîntem siguri că vom obține noi și însemnate succese în sporirea producției agricole, în mărirea numărului de animale proprietate obștească și a sporirii productivității acestora — în dezvoltarea multilaterală a gospodăriei colective, în creșterea veniturilor și a belșugului în casele colectiviștilor harnici.

SADI MENAT
președintele gospodăriei colective

CIFRE și fapte

- *În anul 1961 turma de oi va fi mărită la 2.000 capete (oi cu lînă fină și semifină). Pînă în 1965 gospodăria și-a propus să încheie acțiunea de merinozare.*
- Pentru mărirea fondului de bază, începînd din 1961, gospodăria va repartiza 20 la sută din veniturile bănești anuale.
- *Numărul păsărilor la 100 de hectare urmează să ajungă în 1961 la peste 600 capete, iar producția la 120—130 ouă pe cap de găină.*
- În vederea acordării de avansuri bănești lunare, gospodăria va livra pe bază de contract, începînd din 1961, cît mai multe produse vegetale și animale.
- *În 1961 producția de lapte va fi în medie de 2.800 litri pe cap de vacă furajată și de 45 litri pe cap de oaie.*
- Pînă în 1965, gospodăria și-a propus ca prin sporirea producțiilor vegetale și animale să poată depăși cu mult veniturile la 100 de hectare, venituri care în acest an se ridică la peste 154.000 lei.

HĂRNICIE

La lucru, în ferma de păsări: Chiva Gilicel a obținut frumoase rezultate în creșterea păsărilor

Averea obștească, mîndria colectiviștilor

Pînă în anul 1956, efectivul de animale proprietate obștească al gospodăriei noastre, nu era prea însemnat. Pe atunci nici cu producțiile obținute din sectorul zootehnic nu ne puteam lăuda. Explicația este lesne de înțeles: lipsa de furaje și proasta îngrijire a animalelor.

După consfătuirea de la Constanța, consiliul de conducere al gospodăriei, cu sprijinul organizației de bază P.M.R., a analizat temeinic această situație și a stabilit un plan de măsuri în scopul sporirii șeptelului și a productivității sale. În primul rînd, atenția a fost îndreptată asupra întăririi bazei furajere. În planul de producție au fost prevăzute suprafețele de teren necesare, cultivîndu-se plantele de nutreț cele mai valoroase pentru condițiile noastre de stepă. Astăzi, în gospodăria colectivă din satul Tătaru, baza hrănirii animalelor în perioada de vară este conveierul verde completat cu porumb siloz în unele perioade, iar în perioada de iarnă baza hrănirii animalelor o formează porumbul siloz completat cu furaje grosiere, concentrate și minerale.

Avînd furaje din abundență și de calitate, colectiviștii îngrijitori de animale au putut trece la hrănirea rațională a animalelor. Printr-o bună îngrijire și furajare a vacilor pe grupe de producție, am reușit să realizăm în prezent în medie peste 2.500 litri lapte de fiecare vacă față de 862 litri, cît s-a realizat în anul 1956. Producții mari am reușit să obținem și de la oi, porci și păsări: cîte 49 litri lapte și 3,215 kg lînă de fiecare oaie, 15,3 purcei de fiecare scroafă și 110 bucăți ouă de fiecare găină ouătoare.

Din experiența de pînă acum, ne-am convins că de creșterea rațională a tineretului depinde în mare măsură obținerea unor animale de mare productivitate. Tocmai de aceea, noi acordăm o deosebită grijă creșterii tineretului la toate speciile de animale. Pentru obținerea de bune rezultate noi am introdus în practică unele metode avansate în creșterea animalelor. Bunăoară, prin aplicarea hrănirii suplimentare noi am reușit să realizăm la vîrsta de înțărcare, animale sănătoase, viguroase și bine dezvoltate. În medie, un vițel din rasa Roșie dobrogeană cîntărește la vîrsta de 6 luni nu mai puțin de 140 de kg. Un purcel 14,8 kg iar un miel 19,4 kg la înțărcare.

În vederea sporirii productivității muncii în sectorul zootehnic și obținerii unui tineret sănătos și rezistent la boli, noi aplicăm încă din anul trecut metoda stabulației libere în creșterea tineretului bovin. Pe zi ce trece, tot mai mulți colectiviști, îngrijitori de animale, se familiarizează cu noile metode și le aplică cu rezultate din ce în ce mai bune. De exemplu, comunistul Noman Sadîc studiază eficiența metodei de creștere a vițeilor cu ajutorul vacilor doici. Furajarea porcilor în automate, introducerea micii mecanizări în zootehnie și altele sînt numai cîteva din preocupările noastre în vederea obținerii de producții mari de lapte, carne, lînă, ouă. În acest scop, gospodăria a asigurat pentru hrana animalelor o mare cantitate de porumb siloz, revenind mai mult de 10 tone din acest nutreț pentru fiecare vacă furajată.

MIHAI BARTHA
inginerul zootehnist
al gospodăriei colective

Turma de oi a adus în acest an gospodăriei colective un venit de 326.038 lei, datorită producțiilor sporite de lapte, lînă și carne. În medalion: Stoențiu Voicu, responsabilul fermei

SADI MENAT
președintele gospodăriei

ROMEO CĂTUNEANU
inginerul agronom al gospodăriei

MIHAI BARTHA
inginerul zootehnist al gospodăriei

Familia cu 800 de zile-muncă

Noaptea de decembrie a cuprins pe nesimțite satul. Pe vatră sfîrîie o tigaie mare, plină cu bucăți de găină; masa cu cana mare de vin, cu pîine albă, cu gogoșari roșii în oțet, așteaptă oaspeți. Stăpînii casei — Tudor și Chiva Gilicel, membri ai gospodăriei colective din satul Tătaru, s-au pregătit pentru oaspeți. Așteaptă. Tudor și-a aprins a nu știu cita „Mărășească" și pufăie gînditor. „Am ajuns și noi să putem primi musafiri, cu masa încărcată", șoptește colectivistul mai mult pentru sine. Zboară gîndurile, zboară! Peste ani și ani, pînă departe, pe Valea Prahovei, de unde a venit aici, acum vreo 30 de ani, Tudor Gilicel. A venit mînat de sărăcie, ca să găsească pîine în Dobrogea cea plină de soare. A găsit o pîine amară și puțină, — pîine de slugă. Atît. Și și-a unit atunci sărăcia cu a Chivei, crezînd că în doi „o să lege două în tei". Tineri și vrednici, amîndoi, însă munca le era degeaba. Creșteau lanuri de grîu și se coceau în soarele Dobrogei; foșneau porumburile și scîrțîiau carele cu știuleți aurii în fiecare toamnă, dar nu se opreau la casa lui Tudor Gilicel. Casă? Greșeală! Gilicel nu avea casă, ci un fel de casă — o odăiță construită în prelungirea unui grajd. Ce în silă și în revoltă surdă se scurgeau atunci zilele și nopțile acestor oameni! Cu cîtă jinduire priveau ei la bogăția unora ca Sadîc Agi Septar, adunată cu lăcomie din sudoarea țăranilor săraci din satul Tătaru, fie ei romîni sau tătari.

— Chivo! tresare omul. Să nu se încălzească cumva vinul, du-l în camera cealaltă, nu în asta lîngă bucătărie.

Femeia rîde. „Are dreptate Tudor al meu".

Liniște în casă, liniște afară. Noapte de decembrie, și totuși ea are ceva din farmecul nopților de vară. Se aud pași lîngă ușă.

— Bine ați venit la noi, zice Tudor Gilicel, și se întoarce din prag, s-o anunțe și pe Chiva care se dusese într-o odaie de sus. Apoi ne îmbie să gustăm din vinul de culoarea chihlimbarului.

— Strașnic vin, tovarășe Tudor.

— E vin de la gospodărie. Dar pîinea vă place? Nu e din făină de grîu nou, că încă n-am ridicat pînă acum de la gospodărie cele peste 3.000 de kg de grîu cîte mi se cuvin în acest an pentru cele 800 de zile-muncă pe care le-am făcut cu nevasta și cu feciorul. N-am luat că mai avem de anul trecut și făină și grîu. Iau toate bucatele o dată: peste 3.000 kg grîu, cum spusei, peste 3.000 kg de porumb boabe și altele. Din bani, e drept am luat pînă acum vreo 8.000 lei și mai am încă pe atît, dacă nu și mai bine

Tov. Chiva rîde și zice:

— Tudore! adevăr grăiești, dar lasă, să nu spună musafirii că ne fălim.

Bărbatul a pus paharul pe masă, golit. Se întoarse cu fața spre nevastă-sa:

— Avem destul ca să ne fălim; uite așa. Să trăiască partidul, că partidului îi datorăm și belșugul și bucuria. E vremea noastră; hai noroc tovarăși!

Bea Tudor Gilicel, bea Chiva — harnică colectivistă — bem și noi.

— Uf! Ce rău îmi pare că nu e și băiatul nostru acasă. Are un acordeon, și-i zice niște sîrbe, mai abitir decît Marcel Budală. E dus seara asta la cămin; face repetiție echipa artistică a gospodăriei. Nu putea să lipsească de acolo tocmai Ionaș al meu.

Tov. Chiva aduce din odaia de sus o fotografie. Tudor Gilicel i-o ia înainte cu explicația:

— E fata noastră — elevă la școala medie.

Femeia s-a aprins și mai mult la obraz și ochii i s-au umezit.

— Dacă noi n-am avut parte să învățăm cum învață copiii de azi, avem fericirea că și din familia lui Gilicel se ridică cineva la învățătură mai înaltă. E vremea noastră.

Acasă la Șemun Nasurla

Bătrînul Șemun Nasurla se bucura din toată inima. Ne-a poftit în casă:

— Casă de colectivist, a zis el, deschizînd pînă la perete, ușa din față.

Sagit Nasurla — fiul — și Orîser — nora — au fost tot așa de bucuroși de oaspeți, ca și bătrînul Semun Nasurla. Odăi curate, cu scoarțe pe pereți; paturi cu saltele moi, cu perne înfoiate; masă rotundă în mijloc și în jurul ei scaune lustruite. Călcăm pe preșuri moi, așternute pe toată dușumeaua.

— Poftiți dulciuri, zise după un timp, cu politețe, nora bătrînului, întinzîndu-ne tava cu pahare de apă.

Totul sclipea de curățenie — dar mai mult, sclipeau de bucurie ochii gazdelor. Oricine s-ar fi dus în clipele acelea cu gîndul înapoi, la anii cînd și Semun Nasurla și toți ceilalți țărani săraci din satul Tătaru, munceau din greu pentru bogătani ca Menan Veli și Curtuap Regep, ar fi înțeles bucuria gazdelor. În trecut, Șemun Nasurla, colectivistul de azi, nu avea nici casă proprie de locuit. Cît despre bucurii ca cele de acum nici vorbă nu putea fi.

— În gospodăria colectivă am muncit cu drag și din gospodărie avem ce se vede, ne-a spus bătrînul cu liniște și împăcare.

Tov. Chelam Amdi, secretarul organizației de bază P.M.R. din gospodărie, zîmbea, ascultîndu-l pe bătrîn. Mai lua din dulciuri, și se uita cînd într-o parte, cînd în alta, deși mai fusese musafir la Semun Nasurla și-i cunoștea casa.

— Toți colectiviștii din satul nostru și-au făcut stare cum vedeți aici, a grăit el domol.

— Ba unii și mai mult, a completat bătrînul, și iarăși ne-a invitat la dulciuri.

Prin broderia perdelelor, razele soarelui de toamnă tîrzie pătrundeau jucăușe, punctînd pete de lumină pe lucrurile noi, curate și frumoase, din odăile în care mirosea a flori de cîmp, în timp ce bătrînul povestea:

— La început nu credeam că o să agonisesc atîta belșug din gospodăria colectivă. Nu credeam — că de, așa e omul făcut. Băieții ăștia, ca tov. Chelam, de pildă, ne tot spuneau: „Oameni buni, partidul ne învață de bine, haide să facem gospodărie colectivă...". Acum ne mîndrim nu numai cu ce avem acasă, ci și cu ce avem în gospodărie — cu averea noastră obștească. Păi, puțin lucru e să ai mii de oi, sute de vaci și porci, mii de păsări? De acolo, de la averea obștească, pleacă izvorul belșugului și fericirii noastre.

...Odăi spațioase, velințe și scoarțe țesute de doamna casei-Orîser Sagit Nasurla —, paturi cu saltele moi, cu perne înfoiate, lucruri scumpe și cu gust aranjate, peste care, razele soarelui de toamnă tîrzie, pune pete de lumină, — lumină ca aceea din ochii tinerei Orîser.

Tinerii colectiviști Sagit Nasurla și Orîser Nasurla au primit ca oaspeți pe tov. Chelan Amdi și Marvet Menișa, colectiviști din Tătaru

Cum am obținut recolte bogate

• Grîu — 2.239 kg la ha pe 680 ha • Porumb boabe 3000 kg la ha pe 415 ha • Floarea soarelui — 2.124 kg la ha pe 130 ha • Orz — 2.628 kg la ha pe 70 ha • Sfeclă de zahăr — 32.000 kg la ha pe 10 ha

În lupta pentru dezvoltarea multilaterală a gospodăriilor colective, pentru consolidarea lor economico-organizatorică, pentru ridicarea necontenită a nivelului de trai material și cultural al colectiviștilor, un rol de mare importanță îl are obținerea de producții sporite la hectar. „Sarcina principală în domeniul producției agricole este sporirea considerabilă a producției de cereale, mai ales de grîu și porumb — a spus tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej în raportul la cel de-al III-lea Congres al P.M.R. — deoarece de aceasta depinde dezvoltarea tuturor celorlalte ramuri ale agriculturii și în special creșterea animalelor".

În condițiile create de statul nostru democrat-popular, această măreață sarcină va fi dusă cu succes la îndeplinire. În ceea ce ne privește, aș vrea să arăt că obținerea de producții sporite la hectar în gospodăria colectivă „Albina" din satul Tătaru, a fost și este o preocupare de prim ordin. Încă din vara anului 1959, pe suprafețele permanentizate ale celor 2 brigăzi complexe, s-au fixat solele unde a urmat să se însămînțeze principalele plante de cultură (grîu, porumb, orz, floarea-soarelui etc.), avîndu-se în vedere următoarele criterii: cele mai bune plante premergătoare, respectarea integrității solelor, evitarea terenurilor infestate de dăunătorii specifici culturilor care urmau să se însămînțeze, amplasarea plantelor furajere care necesită un volum mare de lucrări cît mai aproape de centrul gospodăresc, fertilitatea solelor etc. După ce s-au fixat culturile pe sole, în funcție de urgență s-au eliberat suprafețele respective de resturile plantelor premergătoare, după care au urmat numaidecît arăturile adînci la 28—30 cm, făcîndu-se și grăpatul lor concomitent cu lucrarea de bază. Acolo unde terenul n-a avut fertilitatea dorită s-au administrat îngrășăminte naturale și chimice înainte de a începe arăturile. În cursul anului 1959 s-au aplicat îngrășăminte naturale pentru culturile ce urmau să se însămînțeze în toamnă în cantitate de 2.890 tone pe o suprafață de 147 ha. De asemenea, cu mașina de împrăștiat îngrășăminte chimice am administrat o cantitate de 30 tone superfosfat pe o suprafață de 265 ha.

Am observat, la toate culturile, că cu cît arăturile sînt făcute mai din vreme, cu atît producțiile agricole sînt mai mari și de aceea, convinși de importanța arăturilor de vară, am luptat să eliberăm cît mai repede terenul, reușind ca pînă la sfîrșitul verii să realizăm 70 la sută din planul arăturilor de vară.

De menționat că pînă la sfîrșitul anului întreaga suprafață de ogoare de toamnă necesară însămînțărilor de primăvară a fost arată în bune condiții, tot la adîncimea de 28—30 cm pe o suprafață de 968 ha.

O mare atenție s-a acordat întreținerii ogoarelor pînă la însămînțare și pregătirii seminței și semănatului. Dacă în alți ani nu s-a apelat în măsură prea mare la mijloacele S.M.T.-ului pentru pregătirea terenului la însămînțări în anul de producție 1959—1960 aceste lucrări s-au extins mult. Pregătirea terenului în vederea însămînțării s-a făcut în mod diferențiat după starea terenului; în anul 1959 pentru culturile de toamnă s-au aplicat pe fiecare solă cîte 3—4 discuiri și o grăpare, iar în primăvara lui 1960 s-au aplicat cîte o discuire și 2—3 cultivații pe fiecare solă în parte, după care au urmat însămînțările.

Întreaga cantitate de semințe a fost riguros aleasă, condiționată și tratată. Pentru grîu, am schimbat la baza de recepție întreaga cantitate de sămînță din soiul A-15, cu 150 tone de grîu nr. 301, soi de un mai mare randament. De asemenea, la floarea-soarelui am introdus în cultură soiul deosebit de valoros Vniimk 8.931. La porumb am acordat o atenție mare îndeosebi folosirii seminței dublu hibride. Am cultivat în special porumbul dublu hibrid Pioneer 383, generația I, care s-a dovedit pe lotul experimental și în producție că este cel mai valoros.

La semănat au fost repartizați să meargă pe semănători cei mai pricepuți colectiviști permanentizîndu-i în această muncă.

Cantitatea de sămînță la hectar s-a administrat în funcție de valoarea culturală a acesteia, de condițiile de semănat etc. Nu a fost neglijată nici adîncimea optimă de îngropare a semințelor.

O lucrare pe care n-o făcusem în alți ani și care a dat rezultate foarte bune în anul 1960 a fost tăvălugitul semănăturilor. Această lucrare agrotehnică a asigurat o răsărire uniformă a culturilor. Am acordat atenție și asigurării unei densități corespunzătoare a plantelor. Astfel am avut în medie, la grîu, o densitate de 426 fire la metru pătrat, iar la porumb de 28.000 plante la hectar.

Un lucru care ne-a ușurat munca în privința lucrărilor de întreținere a culturilor a fost aplicarea sistemului de retribuție și după producția obținută la grîu, porumb, floarea-soarelui și sfeclă de zahăr. Retribuția la grîu s-a făcut pe brigăzi, la sfeclă de zahăr pe echipe, iar la porumb și floarea-soarelui pe om și pe grupe mici de colectiviști. Acest lucru a contribuit esențial la ridicarea calității lucrărilor agricole și la scurtarea timpului de execuție al acestora. Anul acesta, de exemplu, la cultura porumbului, în fiecare solă, am repartizat pe om și pe grupe mici, suprafețele corespunzătoare de teren de prășit. Repartizarea s-a făcut în mod diferențiat, după posibilitățile de muncă ale colectiviștilor. Calitatea lucrărilor de întreținere reliefează interesul fiecărui colectivist în procesul de producție, în condiții de muncă egale (planul este diferențiat după fertilitatea solului). Anul acesta se vor acorda sume importante pentru retribuția suplimentară, deoarece planul de producție a fost cu mult depășit la toate culturile.

Practica a dovedit cu prisosință că arăturile adînci de toamnă pentru însămînțările de primăvară contribuie în mare măsură la obținerea de recolte bogate. De aceea și în această toamnă, noi am executat arăturile adînci pe întreaga suprafață destinată însămînțărilor de primăvară, administrînd sub brazdă însemnate cantități de îngrășăminte naturale pe care le avem la îndemînă.

În concluzie aș vrea să arăt că obținerea unor producții sporite la ha. în gospodăria colectivă din satul Tătaru, se datorește în primul rînd folosirii raționale a pămîntului, aplicării metodelor agrotehnice înaintate, utilizării mai eficace a mijloacelor mecanizate.

ROMEO CĂTUNEANU
inginer agronom
al gospodăriei colective

Pagină realizată de:
Radu Sandu — text
D. Constantinescu — foto

Din Uniunea Sovietică

O îngrijitoare de păsări fruntașă între fruntașe

12.000 de păsări.. Toate trebuie hrănite, adăpate, supravegheate. Ce mîini iscusite, cîte cunoștințe și pricepere trebuie să posede Vera Sidorova, stăpîna acestei „împărății" a păsărilor — pentru a scoate la capăt toate treburile. De felul cum se achită ea de aceste sarcini arată cel mai bine Steaua de aur de „Erou al Muncii Socialiste" care strălucește pe pieptul ei.

Cum este amenajată ferma de păsări a sovhozului „Borki" unde lucrează Vera Sidorova?

Clădirea este construită din cărămidă, iar acoperișul este executat din plăci de azbociment. Încăperea în care sînt ținute păsările este împărțită în două părți egale printr-un culoar de deservire lat de 1,5 metri. Aceste părți la rîndul lor sînt împărțite printr-o plasă de sîrmă în spații egale, cuprinzînd fiecare cîte 600 de păsări. De-a lungul culoarului de deservire, pe ambele părți, formînd un perete neîntrerupt, sînt așezate utilajele interioare în următoarea ordine: la 40 de cm. de podea, pe partea dinspre culoarul de deservire, se află troaca pentru furajele umede și pentru verdeață. De asupra ei se află o a doua troacă similară, pentru aceleași furaje; mai sus de aceasta este instalată o troacă automată pentru amestecurile uscate și pentru grăunțe. De asupra ei este amenajat un cuib pentru depunerea ouălelor. Fundul cuibului este ușor înclinat spre culoarul de deservire și în felul acesta ouăle se rostogolesc într-un jgheab care dă în culoar.

Troaca automată este confecționată din scînduri, cuibul din placaj, iar rafturile pe care se odihnesc păsările — din lemn.

De-a lungul întregii încăperi sînt înșirate cutii din lemn pentru găinaț, acoperite cu o plasă de sîrmă. De-asupra cutiilor se află niște stinghii pentru dormitul găinilor. Restul spațiului dintre aceste cutii și peretele încăperii este acoperit cu un așternut permanent din coceni de porumb fărîmițați.

În peretele încăperii există orificii prin care păsările ies în solariu. Printre orificii sînt suspendate troace automate pentru furajele minerale.

Această fermă spațioasă este electrificată, are conductă de apă și un sistem de ventilație naturală.

Aici este mecanizată atît scoaterea găinațului, cît și schimbarea așternutului. Curățirea găinațului din încăpere și schimbarea așternutului se face odată pe an.

12.000 de păsări... Cîtă muncă și timp ar trebui pentru a prepara și distribui manual hrana? Vera Sidorova efectuează această operație cu mijloace mecanizate, în numai 25—30 minute. Un malaxor simplu pregătește într-un minut 300 kg. de furaje. Încă un minut și această cantitate este dusă în buncărele dispozitivului de distribuire a furajelor. Urmează o apăsare pe butonul motorului de distribuire a furajelor și treaba se face în mod automat. Distribuitorul de furaje, instalat pe un vagonet, înaintează pe linia îngustă de-a lungul troacelor, distribuindu-le în porții egale.

A fost rezolvată în mod original și problema mecanizării operației cu cel mai mare volum de muncă — strîngerea ouălelor. Sidorova strînge ouăle cu ajutorul unui cărucior special — o construcție pusă în mișcare cu ajutorul unor pedale de bicicletă. Deplasîndu-se de-a lungul pereților pe acest cărucior, Sidorova adună ouăle. Cu ajutorul unui mecanism fixat pe cărucior, Sidorova coboară lădița care s-a umplut cu ouă și ridică alta goală. În lăzi, ouăle sînt puse direct în niște celule formate din fîșii de carton care nu numai că le apără de lovituri în timpul transportului, ci și face inutilă numărarea lor. Lăzile sînt standardizate, cuprinzînd 180 celule, deci tot atîtea ouă. Trecînd o singură dată prin fermă cu această „bicicletă" Vera Sidorova adună 900 de ouă. Metoda este simplă și comodă.

Firește Vera Sidorova are și alte treburi. Ea supraveghează cu atenție cum consumă păsările hrana, urmează sfaturile zootehnicianului, supraveghează menținerea curățeniei în încăpere, funcționarea ventilației, întocmește rațiile de hrană etc. Aici trebuie arătat că în sovhozul „Borki" hrana dată păsărilor este combinată — pe lîngă grăunțe și amestecuri de cereale măcinate, găinile primesc suplimentar făină de oase, turte de floarea-soarelui, morcovi, furaje din siloz, verdeață, lapte smîntînit și diferite substanțe minerale. Dar baza rației o constituie porumbul.

Necesarul de vitamine „A" este satisfăcut parțial prin hrănirea păsărilor cu siloz combinat. Preparat din știuleți de porumb, în amestec cu morcovi și ierburi de plante leguminoase, acesta este un nutreț excelent cu care poate fi înlocuit în rație nutrețul contractat.

Ziua de muncă a îngrijitoarei Sidorova începe la 7 dimineața și durează pînă la ora 18, cu o pauză de 3 ore la prînz. Ea examinează păsările, pregătește și distribuie apoi nutrețul. Împărțirea nutrețurilor uscate și umede durează 6 minute, iar în tot cursul zilei, această operație este repetată de patru ori. După strîngerea ouălelor, îngrijitoarea curăță troacele și culoarul de deservire tot cu ajutorul mecanismelor.

V. Sidorova adună anual circa 2.000.000 de ouă.

Din R. S. Cehoslovacă

Un tractorist vestit

Tractoristul Alois Șeiner de la S.M.T. Kralowec, regiunea Plzen, este asemuit cu Alexei Meresiev, cunoscutul aviator sovietic din anii celui de-al doilea război mondial, care a continuat să lupte și după ce și-a pierdut picioarele amîndouă și pe care scriitorul Boris Polevoi l-a imortalizat în cartea sa „Povestea unui om adevărat".

L-am cunoscut pe Șeiner în Hradcinul din Praga, într-o zi care a însemnat cea mai mare sărbătoare din viața lui, în ziua în care omul acesta, cel mai bun dintre cei mai buni mecanizatori din agricultură, a primit din mîinile președintelui republicii diploma și Steaua de aur de Erou al Muncii Socialiste. Acest act solemn, desfășurat sub arcadele Sălii Spaniole din Hradcin, venea să încununeze o perioadă mare și însemnată din viața și munca lui Alois Șeiner.

Drumul pe care l-a străbătut pînă aici flăcăuașul din satul Ciste, rămas olog de amîndouă picioarele din fragedă copilărie, a fost lung și greu.

— Înfruntînd nenorocirea care m-a lovit, spune Șeiner, mi-am dat întotdeauna silința să fac totul singur, în ciuda durerilor pe care le induram.

Voința și îndîrjirea și-au dat roadele. Tînărul a învățat muncile agricole. Dar nu-i dădea astîmpăr un vechi și îndrăzneț vis: Alois voia să devină tractorist. Tovarășii l-au ajutat să se înscrie la cursurile de tractoriști și el s-a pus cu rîvnă pe lucru.

Și a izbutit. A învățat să conducă tractorul. Nu-i mai rămînea decît să dea examenul de conducere. Dar aici s-a izbit de o piedică neașteptată. Doctorul, aflînd că elevul Șeiner poartă proteze, nu l-a admis la examen. În sufletul lui, doctorul era gata să se abată de la regulament și să-i permită flăcăului să se așeze la volan, dar avea îndoieli, nu-i venea să creadă că poate să existe un tractorist cu picioarele în proteze. Atunci doctorul a hotărît să se convingă personal și l-a supus pe Alois unui întreg complex de probe: l-a pus să sară, să se învîrtească, să danseze. Și doctorul a rămas uimit: i se părea că-l are în față nu pe Șeiner, ci pe un frate geamăn al lui.

Alois Șeiner a fost admis în cele din urmă la examen. Tînărul a executat ușor și cu siguranță toate comenzile: pornire în viteză, frînare, marș-arier etc. Examenul a fost trecut cu succes. Abia după aceea i s-a spus inspectorului examinator că acest tractorist priceput e olog de amîndouă picioarele...

Astfel și-a împlinit Alois Șeiner, în anul 1951, visul lui de totdeauna. Într-o jumătate de an el a devenit cel mai bun tractorist, nu numai de la S.M.T.-ul său, ci și din întreaga regiune Plzen.

Titlul acesta de cinste Alois Șeiner și-l păstrează și pînă-n ziua de azi. Numele lui este cunoscut în întreaga republică. Oamenii din cooperativele agricole unde a executat el lucrări îl pomenesc numai de bine.

— El seceră, zic țăranii, așa cum rade un frizer bun!

Om neastîmpărat, Alois Șeiner nu s-a oprit aici. El a învățat să conducă și combina și se bucură acum de faima unuia dintre cei mai buni combineri.

Acum Alois Șeiner țese noi planuri. În lupta pentru extinderea suprafețelor însămînțate, în republică se dă o mare importanță lucrărilor de îmbunătățiri funciare.

— Aștept noul tractor „Stalineț-80", spune Alois Șeiner. Pentru noi, lucrările de îmbunătățiri funciare înseamnă o ofensivă împotriva pămînturilor încă înțelenite. Vom avea de dat o luptă îndîrjită cu terenurile mlăștinoase și cu pîrloagele. În lupta aceasta eu am să am un ajutor de nădejde — un voinic de oțel din Țara Sovietelor.

M. NIKITOCIKIN

R. D. Vietnam

O recoltă bogată de orez

În R. D. Vietnam s-a terminat recoltarea orezului timpuriu. În majoritatea provinciilor, recolta este de 22—27 chintale la ha, adică cu 4—5 chintale mai mare decît anul trecut. În gospodăriile agricole de stat se recoltează cîte 41—50 chintale de orez la hectar.

Ca și în anii trecuți, muncitorii, funcționarii și tineretul au ajutat pe țărani la munca cîmpului.

Sindicatele din Haifon au trimis cooperativelor din împrejurimile orașului 52 tone de îngrășăminte și 100 de mașini agricole. Muncitorii de la uzina de reparații mecanice au confecționat în timpul lor liber 25 de instalații de pompare.

ALGERIA, ALGERIENILOR

Mai mulți cititori ne-au pus numeroase întrebări în legătură cu războiul din Algeria și cu referendumul, care urmează a avea loc la 8 ianuarie 1961.

După cum se știe, războiul impus poporului algerian de către colonialiștii francezi ține de mai mult de șase ani. Acest război a pricinuit grele pierderi nu numai algerienilor care luptă pentru eliberarea patriei lor de sub jugul imperialismului, ci și poporului francez. Sute de mii de francezi trimiși de către colonialiști să înăbușe mișcarea algeriană de eliberare și-au lăsat oasele pe pămîntul acestei țări. Multe miliarde de franci au fost cheltuiți pentru ducerea unui război colonialist nedrept și iremediabil pierdut. De aceea, toate forțele progresiste din Franța, întregul popor muncitor sînt împotriva lui și cer guvernului să-i pună capăt.

În ciuda voinței poporului francez, colonialiștii continuă însă acest război nedrept și urît de mase. Ei nu vor să renunțe la scopurile lor de înrobire a Algeriei și de exploatare cruntă. Fac tot ce le stă în putință, pentru a-și păstra principalele poziții în Africa de nord și a aduna astfel noi grămezi de aur din sudoarea și sîngele poporului algerian. În acest scop, ei au recurs la tot felul de manevre, căutînd să-i înșele atît pe oamenii muncii din Franța, cît și poporul algerian.

Pe această linie se înscrie și așa-zisul referendum proiectat de guvernul De Gaulle, pentru a avea loc în Franța și Algeria, în ziua de 8 ianuarie 1961. Ce înseamnă de fapt acest referendum? Așa cum arată ziarele franceze cele mai bine informate, guvernul lui De Gaulle va pune francezilor și algerienilor următoarea întrebare: „Aprobați noua organizare a puterii de stat în Algeria expusă în proiectul de lege alăturat?"

În acest proiect de lege sînt mai multe articole dintre care principalele două stabilesc că poporul algerian are dreptul la autodeterminare și că în Algeria vor fi organizate „instituții provizorii pentru administrarea țării".

Acest referendum nu va rezolva însă nimic din problema algeriană. Prin organizarea acelor instituții de administrație, colonialiștii francezi încearcă să-și mențină mai departe supremația asupra Algeriei și s-o exploateze și mai crunt. Se înțelege, deci, că poporul algerian nu va îngădui acest lucru și războiul de eliberare va continua.

De aceea, toate forțele progresiste din Franța, în frunte cu Partidul Comunist, s-au pronunțat împotriva referendumului, arătînd că singura cale pentru rezolvarea problemei algeriene, este calea tratativelor cu guvernul provizoriu al Republicii Algeria. Așa cum arată revista „Timpuri Noi" numai în felul acesta pot fi elaborate condițiile de încetare a focului și asigurate garanțiile necesare pentru a se înfăptui autodeterminarea poporului algerian.

În sprijinul acestei teze juste, poporul francez a depus și depune toate eforturile. Milioane de oameni au manifestat împotriva războiului din Algeria și pentru reluarea tratativelor cu guvernul provizoriu algerian. Numai în ultimele două luni au avut loc în Franța numeroase greve în semn de protest împotriva războiului și pentru acordarea dreptului de autodeterminare a Algeriei. Printre acestea se numără și manifestația studențească din orășelul universitar Antony, greva de la uzinele Renault la care au luat parte 20.000 oameni, manifestațiile din regiunea Parisului, unde au participat peste 100.000 oameni și multe altele în departamentele Seine-Maritime, Saint-Nazaire, Firminy, Saint-Etienne etc. la care milioane de oameni au cerut pace în Algeria. În primăvara anului 1960, peste 12 milioane de oameni ai muncii din Franța au participat la greva generală de o oră, cerînd realizarea dreptului poporului algerian la autodeterminare.

Poporul și-a spus deci cuvîntul și nu mai este nevoie să fie întrebat încă odată. Dorința poporului nu este însă pe placul colonialiștilor. Aceștia nu vor referendum pentru autodeterminarea Algeriei, ci ca să încurce ițele și să poată s-o jefuiască mai departe.

De teamă că referendumul proiectat de guvern ar putea fi respins de mase, colonialiștii au trecut la întreprinderea unei alte acțiuni, punînd din nou în mișcare pe ultracolonialiștii de dreapta, ai căror reprezentanți, sub lozinca „Algeria Franceză", cer continuarea fățișă a războiului împotriva poporului algerian și menținerea regimului colonial în Algeria.

Așa cum anunță Agenția France Presse, cu prilejul vizitei pe care De Gaulle a făcut-o zilele trecute în Algeria, ultracolonialiștii s-au dedat la numeroase provocări în diferite orașe ca Alger, Oran, Blida și altele, cerînd ca Algeria să rămînă mai departe colonie franceză.

Vorbind despre aceste manifestații huliganice care au avut loc în Algeria, ziarul „Liberation" arată că guvernul francez nu vrea să ia măsuri împotriva acestor manifestații, deorece îi convin. Iar ziarul „L'Humanité" precizează că intensificarea activității grupurilor de extremă dreaptă din Franța, precum și uneltirile ultracolonialiștilor din Algeria aduc de fapt apă la moară guvernanților, care vor să obțină votul cetățeanului de rînd al Franței, speriat de un eventual puci al extremiștilor de dreapta.

„Fără aceste urlete ale ultracolonialiștilor, fără baricade, fără atentate, politica algeriană a guvernului ar apărea sub adevărata ei față", subliniază „L'Humanité".

Nu încape îndoială că oricare ar fi rezultatul referendumului din 8 ianuarie 1961, poporul algerian nu va admite să rămînă cu capul sub jugul colonialismului. Sprijinit de lupta dreaptă a poporului francez, el va izbuti să-și obțină libertatea pentru care sîngerează de atîția ani. Cu voia sau fără voia colonialiștilor, Algeria va fi a algerienilor.

Colonialiștii caută să împingă O. N. U. pe linia continuării politicii nefaste față de Congo

De cîteva zile în Consiliul de Securitate al O.N.U. se dezbate — la cererea Uniunii Sovietice — situația din Congo. Continuîndu-și jocul lor nedemn, puterile coloniale caută să abată Consiliul de Securitate de la examinarea unor măsuri urgente și eficiente îndreptate spre îmbunătățirea radicală a actualei situații din Congo. Ele caută să impună Organizației Națiunilor Unite de a servi și pe viitor drept paravan la adăpostul căruia colonialiștii și agenții lor să săvîrșească crime îngrozitoare și să restabilească în Congo vechile rînduieli colonialiste. Acest scop îl urmărește proiectul de rezoluție prezentat Consiliului, de Statele Unite, Anglia, Italia și Argentina.

Ca și pînă acum, în apărarea drepturilor poporului congolez răsună și de astădată cu deosebită forță glasul Uniunii Sovietice. În cuvîntările sale rostite în ședințele Consiliului de Securitate, reprezentantul sovietic, V. A. Zorin, a demascat cu hotărîre uneltirile imperialiștilor împotriva Republicii Congo, cerînd să se ia de urgență măsuri pentru reglementarea situației din această țară. Reprezentantul sovietic a condamnat cu asprime poziția pe care s-a situat secretarul general al O.N.U., Hammarskjoeld. Continuînd să slujească interesele colonialiștilor, Hammarskjoeld a cerut ca O.N.U. să se resemneze în fața faptului că în Republica Congo puterea se află în mod efectiv în mîinile unei clici iresponsabile, că acolo sînt încălcate toate principiile democratice, sînt dizolvate instituțiile de stat create în mod legal, sînt arestați și torturați conducătorii parlamentului și guvernului.

Indignarea cu care opinia publică mondială urmărește provocările cercurilor colonialiste îndreptate împotriva independenței și unității Republicii Congo se reflectă cu putere și în dezbaterile Consiliului de Securitate. Reprezentanții a numeroase state care au fost invitate să participe la ședința Consiliului au condamnat, în cuvîntările lor, uneltirile cercurilor colonialiste și au criticat acțiunile nefaste ale secretarului general al O.N.U. și ale reprezentanților lui în Congo. Reprezentanții Ceylonului, Indiei, Marocului, Republicii Mali, care au luat cuvîntul în Consiliul de Securitate, au cerut ca O.N.U să-și schimbe linia de conduită în Congo și să ia neîntîrziat măsuri pentru normalizarea situației din această țară.

În ședința din 10 decembrie a Consiliului de Securitate, reprezentanții U.R.S.S. și Poloniei au propus ca, dat fiind gravitatea situației din Congo, Consiliul să se întrunească din nou a doua zi. Delegațiile occidentale au stăruit însă ca Consiliul de Securitate să-și reia lucrările abia luni dimineața, dovedind și prin aceasta lipsa lor de dorință de a se stabili măsuri pentru lichidarea rapidă a crizei din Congo. La ora cînd scriem aceste rînduri, Consiliul de Securitate continuă să dezbată situația din Congo. E greu de prevăzut ce hotărîre va lua. S-ar putea să triumfe glasul rațiunii și Consiliul să acționeze în mod just, în spiritul Cartei O.N.U. S-ar putea, dimpotrivă, ca puterile occidentale folosind mașina de vot și diverse tertipuri avocățești în care s-au dovedit mari maeștri, să impună ca O.N.U. să-și continue politica nefastă față de Congo. Și în acest din urmă caz însă, cauza poporului congolez va triumfa. În zilele noastre ceasurile colonialismului sînt numărate. Colonialiștii mai pot obține victorii vremelnice, mai pot săvîrși crime bestiale, așa cum săvîrșesc astăzi în Congo, dar în condițiile de astăzi, în condițiile creșterii furtunoase a forțelor păcii și progresului, ale mișcării de eliberare națională, pozițiile lor devin tot mai șubrede.

GREVE în țările capitaliste

- *La 8 decembrie au intrat în grevă aviatorii dintr-o serie de linii de transporturi aeriene „Air-France". În aceeași zi au declarat grevă lucrătorii de la cîteva servicii ale radiodifuziunii și televiziunii franceze.*
- *12.000 medici din spitale, sanatorii și policlinici din Japonia au luat parte la greva generală în sprijinul revendicărilor cu privire la majorarea salariilor și îmbunătățirea condițiilor de muncă. La grevă au participat cadre medicale din Tokio, Kioto și alte regiuni ale țării.*
- *Ca urmare a refuzului guvernului de a le satisface revendicările, 15.000 muncitori din Rotterdam, Amsterdam, Utrecht (Olanda) au încetat lucrul. În numeroase alte orașe au avut loc mari demonstrații ale muncitorilor.*
- *O bună parte din transporturile maritime din S.U.A. au fost paralizate datorită grevei docherilor din porturile Savannah, Charleston și Wilmington. Greviștii cer recunoașterea dreptului de organizare sindicală pentru muncitorii de la întreprinderile de stat.*
- *Greva celor 600 de muncitori de la uzina din Addington (Anglia) aparținînd societății americane „Caterpillar Tractor Compagny" a intrat în a doua lună.*
- *Muncitorii de la minele de diamante din Williamson (Tanganica) au declarat grevă cerînd majorarea salariilor și reprimirea la lucru a muncitorilor concediați.*

R. D. Germană

Prima fabrică de mătase din sticlă

Anul acesta, în orașul Oschatz a început construirea primei fabrici de mătase din sticlă din R. D. Germană. Noua întreprindere va intra în funcțiune la începutul anului 1963 și va produce anual 1800 tone de mătase din sticlă.

Din mătase din sticlă în combinație cu rășini poliesterice se obțin materiale sintetice întărite cu fibre de sticlă care posedă proprietăți excepționale și pot fi folosite în numeroase scopuri aproape în toate ramurile economiei naționale. Ele sînt folosite și în construcții, în locul vergelelor de oțel. Întreprinderea va prelucra materii prime din țară.

SPORT

Spartachiada de iarnă a tineretului

S-a dat startul într-o nouă competiție sportivă de masă: **Spartachiada de iarnă a tineretului.** Deci un nou prilej de a antrena un număr tot mai mare de tineri și tinere de la orașe și sate în întreceri sportive, de a le crea o activitate sportivă intensă și în sezonul de iarnă. Dar, pentru aceasta este necesar ca organele raionale U.C.F.S. și conducerile asociațiilor sportive să desfășoare o muncă intensă încă din primele zile ale competiției. Trebuie să existe o mai mare preocupare pentru întrecerile din prima etapă, faza pe asociații sportive, care au loc între 11 decembrie 1960 și 1 februarie 1961. În special, trebuie să se acorde o mai mare importanță antrenării tinerilor de la sate la concursurile de trîntă, haltere, șah, tenis de masă, gimnastică, patinaj, săniuțe, schi. Asociațiile sportive sătești pot programa în această perioadă, concursuri sportive în fiecare duminică, astfel ca tinerii participanți la **Spartachiada de iarnă** să desfășoare o activitate permanentă. În comunele și satele unde nu s-au înființat încă asociații sportive s-au luat măsuri ca să se formeze comisii pe lîngă căminele culturale, alcătuite din utemiști, profesori de educație fizică, directori de cămine culturale, activiști sportivi etc.

Din informațiile culese de pe teren aflăm că în prezent s-au constituit în toate regiunile și raioanele din țară, comisii care se vor ocupa de buna desfășurare a concursurilor sportive din cadrul **Spartachiadei de iarnă.** Acestea au întocmit cîte un plan de activitate, defalcat pe etape. S-a tipărit un regulament care urmează să fie prelucrat în toate raioanele și în asociațiile sportive. Se vor confecționa panouri, fotomontaje, afișe, gazete de perete, în care vor fi popularizate întrecerile sportive.

De asemenea, se vor crea centre de antrenamente pentru participanții la concursurile sportive din cadrul **Spartachiadei de iarnă.** O serie de sportivi fruntași de la orașe se vor deplasa la sate, unde vor face demonstrații și îi vor ajuta pe tinerii concurenți să-și desăvîrșească pregătirea.

În unele regiuni, cum sînt Constanța, Baia Mare, Galați, București etc. concurenții au început pregătirile de două săptămîni, iar în unele asociații sportive au început și concursurile la gimnastică, șah și tenis de masă. În comuna Vieru, din raionul Giurgiu, s-au înscris pînă acum peste 50 de tinere la concursul de gimnastică și 60 de tineri la întrecerile de șah. În comuna Budești, raionul Oltenița, membrii asociației sportive și-au propus să confecționeze haltere, piese de șah și patine.

Peste tot se manifestă un deosebit interes pentru concursurile din cadrul **Spartachiadei de iarnă.** Fără îndoială că buna organizare a întrecerilor sportive ale acestei populare competiții de masă va contribui la dezvoltarea mișcării de cultură fizică și sport din mediul sătesc, la creșterea numărului de membri înscriși în U.C.F.S.

M. BERESCU

Să fie folosite și atelajele la executarea arăturilor adînci

(Urmare din pag. 1-a)

două gospodării colective din Balotești, de pildă, nu s-a arat încă nici un ha cu atelajele, deși gospodăriile dispun de 117 atelaje și mai au de arat aproape 300 de ha. Dacă s-ar fi folosit la arături măcar 50 la sută din cele 126 de atelaje pe care le au gospodăriile colective din comuna Merii Petchi se putea ara zilnic pînă la 20 de ha. Nefolosindu-se însă și forțele proprii, în primele 6 zile ale lunii decembrie în această gospodărie au fost arate abia 28 de ha, din cele peste 600 de ha care mai erau de arat.

Pentru obținerea de recolte sporite, în anul viitor, este necesar ca, paralel cu arăturile adînci de toamnă, să se incorporeze în sol, pe suprafețe cît mai mari, îngrășăminte naturale. În unele gospodării colective din acest raion, s-au obținut rezultate bune în această privință. Gospodăriile colective din comunele Creața Leșile și Tunari, de exemplu, au băgat sub brazdă, o dată cu arătura adîncă, 4.800 și respectiv 2.800 tone de bălegar.

Cu asemenea rezultate însă nu se pot lăuda și alte gospodării colective din raion. Dimpotrivă. Gospodăriile colective din comunele Balotești, Buriaș și altele n-au încorporat în sol îndată cu arătura adîncă de toamnă nici o tonă de bălegar, iar cele din comunele Cocioc, Ciofliceni, Fierbinți etc., au fertilizat suprafețe foarte mici.

Condițiile bune de muncă create în ultimul timp trebuie folosite la maximum. Astfel, pe lîngă tractoarele celor două S.M.T.-uri din raion, trebuie folosite la arat toate atelajele de care dispun gospodăriile colective. În felul acesta, arăturile adînci de toamnă vor putea fi terminate într-un timp cît mai scurt. De asemenea, căratul gunoiului și încorporarea lui în sol trebuie să stea în atenția organelor agricole și a consiliilor de conducere ale gospodăriilor colective.

Numai executînd arăturile adînci pe întreaga suprafață ce se va însămînța la primăvară și fertilizînd terenul cu cantități cît mai mari de îngrășăminte naturale se vor asigura recolte și mai bogate la hectar în 1961.

„AGRICULTURA NOUĂ", organ al Ministerului Agriculturii și al Comitetului Central al Uniunii Sindicatelor din întreprinderile și instituțiile agricole. Apare bisăptămînal. Redacția și Administrația: Piața Scînteii nr. 1. București. Telefon: 17.60.10
Tiparul Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin"